



Glasilo občine Lukovica

Rokovnjač

December 2004, letnik 6, številka 11

**Božič prihaja in nosi s seboj sporočilo:
Mir vsem ljudem sveta!
Dan slovenske samostojnosti je pred vrati:
Ponos naj zamenja malodušje!
V novo leto vstopamo z novimi željami, a ne pozabimo:
Naša sreča zaživi ob sreči naših sopotnikov
skozi življenje!**

Knjižnica Domžale
Ljubljanska c. 58



1230 Domžale

D2

Poštnina plačana pri
POŠTI 1225 LUKOVICA



Želje in pričakovanja

Konec leta je ponovadi čas takšnih ali drugačnih obračunov. Kje smo, kam gremo, česa si želimo? Na eni strani je v tem prazničnem času veliko izrečenih besed, veliko stiskov rok, poljubov, obdarovanja, veselja. Na drugi strani pa osamljeni ostanejo še bolj osamljeni, nesrečni še nesrečnejši. Ne pozabimo nanje!

Želim vam, da se v teh prazničnih dneh - v božičnem in prednovoletnem času ustavite, se zazrete vase in pogledate okoli sebe. Odkrijte svoje želje, spodbudite mir v sebi, posvetite se svojim bližnjim. Prazniki so priložnost, da preživite več časa z ljudmi, ki jih imate radi.

Želim vam, da se vam uresničijo vaše najgloblje želje in sanje. Ko izrekate želje in voščila drugim ljudem, bodite iskreni in jim resnično zaželite najboljše.

Naj vam božični čas prinese mir, naj vam novo leto prinese vse tisto, kar ste pogrešali v tem letu in še veliko več.

Naj bo leto 2005 v znamenju zdravja, zadovoljstva, miru in sreče za vse ljudi in vsakega posebej.

Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 27. januarja, je 12. januar.

Spoštovani bralci,

Ob izteku letošnjega leta se vam zabvaljujemo, da zvesto prebirate glasilo Rokovnjač. Po naših najboljših močeh se trudimo, da so vsebine aktualne, saj odslukavajo življenje naše občine. Tako želimo delati tudi v prihodnjem letu. Voščimo vam vesele božične praznike in srečno novo leto.

Uredniški odbor

ŽIVIMO ZDRAVO ŽIVIMO ZDRAVO

PIRAMIDA ZDRAVE PREHRANE IN ZDRAV KROŽNIK
13. januar 2005

RAKAVE BOLEZNI SAMOPREGLEDOVANJE DOJK, MOD
20. januar 2005

OSNOVE ZDRAVE PREHRANE
27. januar 2005

Delavnice bodo ob četrtkih ob 18.30 v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici.

V LJUDNO VABLJENI!



VABLJENI NA NOVOLETNI KONCERT GODBE LUKOVICA Z GOSTI,

ki bo v nedeljo, 26. decembra, ob 17. uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici in torek, 28. decembra, ob 19. uri v Kulturnem domu Antona Martina Slomska v Šentvidu.

Pridite, polepsali vam bomo praznične decembrske dni.

*“Če kdaj,
se nočjo zazrem v nebo ...”*

V tihi umirajoči čas je človeški rod prezarila svetloba novega rojstva. Takrat so zvezde najbolj sijoče in najbolj blizu. Prihaja božič s svojo milino in upanjem.

Spet bo z vami Mešani pevski zbor **Šentviški zvon**, ki bo v **v sredo, 29. decembra 2004, ob 19. uri v cerkvi sv. Vida v Šentvidu**, pričaral

VEČER BOŽIČNIH NAPEVOV

z gosti: solistom Matevžem Kinkom, citrarjem Tomažem Plahutnikom in orglarjem Primožem Krtom.

Božične napeve bomo ponesli tudi:

- na Obirsko na avstrijskem Koroškem v soboto, 18. decembra 2004
- v Piran ob otvoritvi jaslic v Križnem hodniku samostanske cerkve sv. Franciška Asiškega in na Tartinijev trg v nedeljo, 19. decembra 2004
- v cerkev sv. Franciška Asiškega v Ljubljani - Šiška v soboto, 8. januarja 2005

Vljudno vabljeni!

Pirotehnika

Policija se vsako leto znova srečuje s pojavi množičnega metanja petard in uporabe drugih pirotehničnih izdelkov. Medtem ko je tako početje določenim posameznikom in skupinam v zabavo, je za večino državljanov neprijetno in predstavlja svojevrstno nasilje nad ljudmi.

Nepremišljena, nepredvidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekline, raztrganine rok, poškodbe oči ...), vznemirja ljudi in živali ter onesnažuje okolje.

Uporaba pirotehničnih izdelkov je dovoljena v času od 26. 12. 2004 do 2. 1. 2005, je pa tudi v času tem času izrecno prepovedana:

- v strnjenih naseljih,
- v zgradbah in vseh zaprtih prostorih,
- v bližini bolnišnic in domov za ostarele,
- v bližini vrtcev in šol,
- v bližini cerkva,
- v bližini kinodvoran in gledališč ter na stadionih,
- v prevoznih sredstvih,
- na drugih površinah, kjer so športne in druge prireditve,
- na mestih, kjer je naključno zbrano večje število ljudi.

Vsaka uporaba pirotehničnih izdelkov na zgornjih krajih pomeni kršitev Zakona o eksplozivih, v primerih prizadejanih telesnih poškodb ali povzročitve materialne škode pa kaznivo dejanje.

Kljub vsemu prizadevanju policije se moramo zavedati, da je neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov problem vseh, zato opozarjamo vse, predvsem pa starše, skrbnike, učitelje in vzgojitelje, da z opozarjanjem na nevarnosti in možne posledice takega početaja ter s svojim lastnim zgledom pripomorejo k preprečevanju in zmanjševanju posledic.

Pirotehnične izdelke, ki jih mladoletniki lahko uporabljajo, naj uporabljajo le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov.

Policisti opozarjamo vse, še posebej otroke, na nevarnosti in posledice objestne, nepredvidne, nepremišljene in zlonamerne uporabe pirotehničnih izdelkov, da bi preprečili telesne poškodbe, grobo ravnanje z živalmi, vznemirjanje ljudi in materialno škodo.

Spoštujte pravico sosedov, otrok, starejših, da v miru uživajo praznike, zato ne mečite petard v njihovo bližino in pred njihove domove.

Zavedamo se, da že ena sama petarda lahko pokvari veselje med prazniki in pusti hude posledice.

Marko Kladnik
vodja policijskega okoliša

Spoštovane občanke in občani!

Naj vam božični prazniki prinesejo polno mero sproščenega veselja in notranjega miru, dnevi novega leta 2005 pa naj vam bodo prijazni, naklonjeni in obdarjeni z osebno srečo in delovnimi uspehi.

Vsem občankam in občanom čestitamo za 14. slovenski državni praznik - dan samostojnosti!

Župan Matej Kotnik
in
člani občinskega sveta

**društva**

Člani PGD Lukovica želimo vsem občankam in občanom občine Lukovica vsele božične praznike ter srečno, uspešno in zdravja polno leto 2005.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo za izkazano pomoč, sodelovanje in razumevanje vsem našim podpornim članicam in članom, posebna zahvala je namenjena KS Lukovica, Občini Lukovica in Gasilski zvezi Lukovica.

☞ Gasilci PGD Lukovica

**Krajevna organizacija Društva
izgnancev Slovenije Domžale**

želi vsem svojim članom ter članicam, pa tudi bralcem in bralkam Rokovnjača vse dobro in veliko prijetnih praznikov v letu 2005.

NOVOLETNA ČESTITKA

Športno društvo Zlato Polje želi vsem krajanom in krajkankam, članom KS Zlato Polje, Občini Lukovica, vsem občanom in vsem ljubiteljem nogometne igre ter vselega druženja uspešno, predvsem pa zdravja polno leto 2005, hkrati se zahvaljuje za pomoč in podporo.

☞ ŠD Zlato Polje

**ČLANI GODBE LUKOVICA
VAM ŽELIMO
VESELJA POLNE BOŽIČNE
PRAZNIKE
IN SREČNO V LETU 2005**



Vsem našim članom in ostalim moto navdušencem želimo v prihajajočem letu poleg zdravja in sreče še veliko varnih kilometrov in prijetnih trenutkov na poti.

Moto Klub Rokovnjači

www.mkrokovnjaci.com

OBVESTILO!

Obveščamo vse svoje člane, da bomo članarino za leto 2005 pobirali po naslednjem razporedu:

LUKOVICA: 9. 1. 2005 od 8. do 10. v pisarni društva
PREVOJE, ŠENTVID: 9. 1. 2005 od 10. do 12. v prostorih KS Prevoje
BLAGOVICA: 16. 1. 2005 od 9. do 11. v gostilni Žobar
KRAŠNJA: 16. 1. 2005 od 11. do 12. v gostilni Lipa
TROJANE: 23. 1. 2005 OD 9. do 11. v Zadržnem domu

Hkrati vabimo k vpisu vse tiste upokoјence, ki bi želeli postati naši člani. To lahko storite ob zgoraj navedenih terminih ali v naši pisarni v Lukovici vsak četrtek od 15. do 18. ure.

Ob koncu leta voščimo vsem našim članom kot tudi vsem ostalim krajanom, društvom, družbenopolitičnim organizacijam, Krajevni skupnosti Lukovica ter Občini Lukovica zdrave, mirne in uspešne božične in novoletne praznike.

**DRUŠTVO UPOKOJENCEV
L U K O V I C A**



Občanom in občankam občine Lukovica želimo blagoslovljene božične praznike v krogu družine ter sreče, zdravja in uspehov v novem letu 2005.

Vsem ribičem pa dober prijem.

☞ RD ČRNI GRABEN

**Študentski klub Domžale
ZIMSKE RADOSTI TRKAJO NA VRATA ŠKD**

Mesec december je pred vrati in v študentskem klubu prihaja na spored polno zanimivih in zabavnih, predvsem pa snežnih dogodivščin. Že lansko leto je bilo nemalo snežnih ugodnosti tako za člane, kot tudi za nečlane in ker je bil odziv vedno dober, smo se odločili, da vam tokrat stvari ponudimo v še nekoliko bolj obširnih akcijah.

KOPE 2005

Na spored pa prihaja tudi Vikend ski party! V letu 2005 smo samo za vas pripravili vikend smučarske pakete po najbolj ugodnih cenah doslej! Prvič se bo ta vikend zgodil 21. januarja 2005, nadaljeval pa se bo vsak drugi vikend do konca februarja! Vse skupaj se bo dogajalo na skrajnem in najvišjem delu Pohorja - smučišču Kope. Cena bo skromnih 14.600 SITkov za člane ŠKD in ŠKK, medtem ko boste ostali plačali, še vedno skromnih, 18.990 SIT. In kaj vse je všteto v ceno? Prevoz iz Domžal do Slovenj Gradca, 2x nočitev s polpenzionom, 3-dnevna smučarska karta (vključno z nočno smuko), ski-bus od hotela do smučišča, testiranje snowboardov Goltese, vsa organizacija in animacija na smučišču in v hotelu. Tudi tukaj je število mest omejeno, vse informacije pa dobite v ŠKD ali na telefonu: 01/721-97-10, 041-757-727.

☞ Mateja Kegel



**KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA
DOMŽALE**

DECEMBER 2004
GLEDALIŠČE

sreda, 29. december
20.00 IZVEN

Moj teater
Milan Grgič: **Ljubo doma, kdor ga ima**
komedija

režija: Marjan Bevk
igrajo: Roman Končar, Maja Končar/Ana
Facchini, Alida Bevk/Dunja Zupanec, Rafael
Vončina

Ko se 18-letna visoko noseča Lidija po poroki z možem Markom odseli k svojemu novo-pečenemu tastu (vdovcu s prostornim meščanskim stanovanjem in mlado ženo), si njena starša Ela in Jure, kljub zapleteni družinski situaciji, malce oddahneta. Vendar mlada dva se že po nekaj dneh vrmeta. Tastovo stanovanje je res veliko, odnosi, zlasti z mlado gospodarico, pa nevzdržni. In kaj jima preostane drugega, kot da se vrmeta v objem razumevajočih in ljubečih staršev, pa čeprav v skromno dvosobno stanovanje ...? Dojenček je na poti, Lidijin študij "odložen za nedoločen čas", Marko ima sicer diplomu, nima pa službe ..., starševska (zlasti očetovska) ljubezen in potrpljenje imata tudi svoje meje ...

Organizacija: Moj teater. Predstava traja slabi dve uri in ima en odmor. Cena vstopnice: 2600/2400 sit.

OBČINA LUKOVICA - SREBRNI MECEN

NUK v Ljubljani je v petek, 3. decembra, podelil 5 priznanj kulturnim mecenom, ki so v letu 2003 in 2004 prispevali sredstva za restavriranje rokopisov, knjig oziroma listin.

Za posvojitve (in s tem restavriranje) rokopisa dr. Jakoba Zupana je Občina Lukovica prejela priznanje srebrni mecen, ki ga je podelil direktor NUK-a Lenart Šetinc. Priznanje je na kratki slovesnosti prevzel zupan Matej Kotnik. V razstavnih dvorani so na podelitvi o pomenu kulturne, predvsem pisne, dediščine spregovorili direktor Lenart Šetinc, ki je poudaril, kako pomembno mesto v ohranjanju rokopisnega in književnega gradiva ima tovrstno



donatorstvo in seveda tudi NUK kot osrednja ustanova, ki skrbi za ohranjanje tovrstne identitete naroda. Projekt Posvojite knjigo je v



desetih letih omogočil restavriranje okoli 50 del. Dr. Mihael Glavan, vodja rokopisnega oddelka, je predstavil obnovljena dela (Kocbek, Kosovel, inkunabula, Zupan), restavratorka dr. Jana Kolar pa nas je seznanila z nekaterimi problemi, ki ogrožajo kar 80 % rokopisnega gradiva, del, ki so v večini nastala v drugi polovici 19. in 20. stoletju. To je problem tako imenovanega kislega papirja, ki je bistveno manj obstojen (okoli 150 let) kot starejši papir, čigar osnova je celuloza. Take donatorske in spozorske akcije pa prispevanje ravno k temu, da bi pozabi in zobu časa iztrgali dediščino, ki nas je že stoletja uvršča v evropski kulturni prostor. Občina Lukovica je z obnovitvijo dela rokopisa pesmi Jakoba Zupana temu dodala svoj delež.

✍ Marta Kerzan

**GODBA LUKOVICA GOST
MIKLAVŽEVANJA CITY HOTELA**

Na predvečer godovanja sv. Nikolaja so v ljubljanskem City hotelu za zaposlene in goste pripravili program miklavževanja. Pred prihodom dobrega moža smo za popestritev dogajanja poskrbeli člani Godbe Lukovica. Za začetek smo odigrali nekaj skladb pred vhodom v hotel, kjer je našim melodijam prisluhnilo veliko mimoidočih sprehajalcev. Nato smo odkorakali v hotel, kjer smo poskrbeli za dobro vzdušje. To je očitno opazil tudi Miklavž in kmalu za našim nastopom je na obisk prišel tudi on. Seveda ne praznih rok, ampak s polnim košem dobrot, ki jih je razdelil med pridne otroke. Po obdarovanju smo lukoviški godbeniki še enkrat v roke prijeli instrumente in zagodli. Dobro znanim domačim skladbam so z zanimanjem prisluhnili tudi gostje hotela, ki prihajajo z vsega sveta. Tako smo bili pohvaljeni za odigrane skladbe in še bolj pa za našo

opravo, s katero smo več kot dostojno predstavljali Občino Lukovica. S tem smo ponesli glas Črnega grabna v samo središče naše prestolnice in poskrbeli, da bodo o nas govorili še nekaj časa.

✍ Leon Andrejka

GODBA LUKOVICA NA BRUCOVANJU

Brucovanje, ki je tradicionalno največja prireditev študentskih klubov Domžale in Kamnik, je vsako leto konec novembra. Na letošnje, že dvanajsto po vrsti, smo bili povabljeni tudi lukoviški godbeniki. Toni naših koračnic so bili tisti, ki so pred Halo komunalnega centra v Domžalah privabljali študente na njihovo zabavo leta. Uvertura v uradni začetek brucovanja je prav tako pripadla Godbi Lukovica. V soju luči smo na tribunah domžalske dvorane s poskočnimi skladbami poskrbeli, da je temperatura do krsta letošnjih brucev le še naraščala. Po Golici, na katero sta zaplesala tudi predsednik Študentskega kluba Domžale in predsednica Študentskega kluba Kamnik, so sledili še ostali nastopajoči in zabava se je, kot se spodobi, dodobra razživela.

✍ Leon Andrejka





Žrebčar leta 2004

Ta laskavi naslov si je priboril Štefan Kveder - Čurnov iz Spodnjih Kosez s plemenskim žrebcom na izboru najboljših rejcev hladnokrvne domače pasme konj. Izbor je potekal v novembru v Vrbljenju pod Krimom blizu Ljubljane, znanem konjerejskem kraju, na osnovi plodnosti žrebcev, kar se odraža na brejosti kobil, kondicijski in delovni sposobnosti žrebcev, urejenosti dokumentacije, urejenosti hlevov idr. Pokal s priznanjem mu je podelil mag. Janez Rus, doktor veterinarske medicine.

Tudi sicer je Štefan res predan konjem. Kmetijo in hlev je preuredil tako, da ima poleg svojih konj in žrebca v oskrbi še 12 konj raličnih lastnikov, ki nimajo svojih hlevov. Poleg izgradnje hlevskih boksov je ob domačiji ogradil precejšen prostor, kjer se lahko konji sprehajajo in tudi pasejo. Štefana mnogi poznamo kot veselega, hudomušnega in zabavnega čoveka. Z veseljem nam razkaže poseben prostor za lastnike konj, kjer imajo shranjeno opremo za jahanje in ostale rekvizite. V njemu lastnem slogu ga je poimenoval kar "baraba cimer".

V Konjerejskem društvu Lukovica je Štefan nepogrešljiv. Bil je ustanovni član in prvi predsednik. Sodeluje na različnih kulturnih prireditvah, popostrenih s konjeniki. Letos si je omislil tudi poseben družinski dopust, ko so s prirejenjo konjsko vprego v enem tednu prekrižarili Dolenjsko.



Spet sva pri priznanju in pokalu, ki ga je prejel pred kratkim. Zelo je ponosen, da je s tem prispeval svoj delež k ugledu naše občine, saj će svoje delo opravljaš z zadovoljstvom, lahko dosežeš marsikaj.

✍ Kamil Domitrovic

VAROVALNI GOZDOVI

Odbor izpostave Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Domžale je predstavil pomisleke in težave glede razglasitve varovalnih gozdov in gozdov s posebnim pomenom.

Zaradi priprave uredbe o varovalnih gozdovih in gozdovih s posebnim namenom, s katero bo Vlada Republike Slovenije razglasila varovalne gozdove in gozdove s posebnim namenom, so člani Območne izpostave Domžale 3. decembra 2004 predstavniku Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Maksimiljanu Mohoriču predstavili svoje pomisleke in težave v zvezi z omenjeno problematiko.

V uvodnih besedah je Maksimiljan Mohorič predstavil zakonske osnove za razglasitev varovalnih gozdov in gozdov s posebnim pomenom ter predstavil vzrok razglasitve varovalnih gozdov. Pojasnil je, da so varovalni gozdovi tisti gozdovi, ki v zaostrenih ekoloških razmerah varujejo sebe, svoje zemljišče, nižje ležeča zemljišča, polja, naselja in lastnino ter življenja ljudi. To so tudi gozdovi, v katerih je izjemno poudarjena katera koli druga ekološka funkcija. Strokovni predlog predlaganih površin je pripravil Zavod za gozdove Slovenije. Na podlagi tega naj bi se v Sloveniji razglasilo 99.950 ha varovalnih gozdov (od tega je 43.222 ha gozdov v zasebni lasti) in 14.592 ha gozdov s posebnim namenom (od tega je 2.837 ha v zasebni lasti).

Maksimiljan Mohorič je predstavil tudi določila 46. člena Zakona o gozdovih. V njih je definirano, da imajo lastniki varovalnih gozdov ali gozdov s posebnim pomenom v primeru omejitve uživanja lastnine oziroma uveljavljanja lastninske pravice na gozdu pravico zahtevati ustrezne davčne olajšave ali odškodnino. V primeru, da lastnik takšnega gozda zahteva njegov odkup, ga je razglasitelj dolžan odkupiti.

Na sestanku je sodeloval tudi predstavnik Sektorja za gozdarstvo pri KGZS Igor Kotnik, ki je predstavil stališča zbornice do omenjene problematike. Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije zastopa stališče, da je potrebno lastnikom razglašanih varovalnih gozdov ali gozdov s posebnim pomenom zagotoviti primerno višino odškodnine, prav tako pa v primeru, da lastnik gozda zahteva odkup, primerno odkupno ceno. KGZS od Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pričakuje tudi pripravo študije za ovrednotenje finančnih posledic razglasitve varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom ter ogled vseh površin gozdov v primerih, ko se lastniki gozdov ne strinjajo z razglasitvijo.

Člani Odbora izpostave KGZS Domžale so izrazili mnenje, da je nesprejemljivo, da se lastnikom gozdov postavlja vedno več omejitev in prepovedi, ustreznih odškodnin oziroma primernih odkupnih cen gozdov pa ne zagotavlja nihče. Prav tako so izrazili mnenje, da so lastniki gozdov premalo informirani o tej problematiki. Zato je potrebno v mesecu januarju 2005 pripraviti sestanek z lastniki gozdov, ki se ne strinjajo z razglasitvijo svojih gozdov za varovalne oziroma gozdove s posebnim namenom, s čimer se je strinjal tudi predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Odbor izpostave KGZS Domžale poziva lastnike gozdov, da si pri predstavnikih Zavoda za gozdove Slovenije, krajevnih enot Domžale in Kamnik pridobijo podatke o svojih gozdovih, ki so vključeni v predlog za razglasitev varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom ter se udeležijo sestanka, ki ga bo Odbor izpostave pripravila v mesecu januarju 2005.

V mesecu februarju 2005 pa bomo za širšo javnost organizirali okroglo mizo na temo varovanih gozdov. Na njej bodo sodelovali predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije, Zavoda za gozdove posameznih lokalnih skupnosti in lastniki gozdov. O datumu in lokaciji boste obveščeni naknadno.

✍ Damjan Jemec,
predsednik izpostave Domžale, OE Ljubljana, KGZS

"ČISTIMO VSE"

KEMIČNA ČISTILNICA - ČISTILNI SERVIS - ŠIVILJSTVO

Romanca Novak s.p.

Šentvid pri Lukovici 47a, Lukovica, Tel.: 01/72 35 509

E-mail: cisto.vse@siol.net

Romanca Novak: 041/532 133

Matjaz Škulj: 041/816 504

Vsem občanom in občankam želim vesel božič in
zdravo ter uspešno novo leto
S kupončkom na šivanje 5% popusta



Ves tisti čas vmes pa vse prehitro mine

Zadnji mesec v letu je običajno čas takšnih in drugačnih obračunov in načrtovanja prihodnosti. Prav zato smo se v uredništvu odločili, da se za zadnjo letošnjo številko Rokovnjača podamo na obisk k županu.

Župana sem obiskala na njegovem domu v Imovici, točneje na Bregu, v veličastni hiši, kjer domujejo Kotnikovi.

Gospod župan, dovolite, da vas, preden začneva z vprašanji, ki se nanašajo na življenje občine, vprašam nekaj osebnega. Vem, da ste ljubitelj knjig, zato me zanima, katero knjigo ste prebrali ali jo berete v zadnjem času?

Imam eno čudno navado, zdaj pravzaprav prebiram dve knjigi, in sicer, reciva temu "duhovno čtivo" pogovor Petra Seewalda s kardinalom Josephom Ratzingerjem, knjigo z naslovom Bog in svet. To je knjiga, ki jo je treba brati skoncentrirano. Druga pa je izredno zanimiva, in sicer delo Josipa Jurčiča Spomini starega Slovenca. Moram reči, da do nedavna sploh nisem vedel za to Jurčičevo delo, ki



opisuje resnične doživljanje Slovenca v Napoleonovi armadi. Ta čas me izredno zanima kot tudi odnosi med ljudmi in pa pogledi takratnih Slovencev na Napoleona in Francoze.

In kaj ste ugotovili?

To, kar so nas večinoma učili v šoli in je veljalo kot trdno dejstvo, ne drži povsem. Ne sam Napoleon ne francoske okupacijske sile pri nas niso bile priljubljene. Ve se, da je Napoleon prisilno novačil vojake in izterjeval davke za drage vojne pohode, poleg tega pa se je še norčeval iz papeža in Cerkve, kar pri takrat trdno vernem ljudstvu ni poželo simpatij, prej obratno. No, pa saj nam je to znano, tudi rokovnjaške zgodbe spominjajo na tiste čase, mar ne ...?

Lotiva se bolj občinskih tem. Kakšno je stanje v Občini Lukovica, če se primerjamo z novicami iz mnogih občin, kot beremo v dnevnem časopisju in gledamo na televiziji? V veliki krizi

je Mestna občina Ljubljana, pa tudi mnoge druge občine, celo v sosedstvu.

Dobro, pustiva določene primere, v to se ne bi spuščal. Res je, da je celotno stanje, v katerem smo občine, nezavidljivo in to predstavlja velik problem. Na ta problem še posebej opozarjamo v obeh združenjih občin. Predvsem župani, ki to delo opravljajo že tretji mandat, vedo povedati, da je v zadnjih petih letih za več kot petino manj denarja iz države, namenjenega za občine, pri tem da dobivamo vedno nove in nove obveznosti, ki pa niso finančno ovrednotene. Sam sem imel to možnost, da sem skupaj s še nekaterimi župani sodeloval pri pripravi predloga koalicijske pogodbe nove vlade, kjer smo želeli, da nova koalicija v svoj dogovor vnese in upošteva ta problem. Torej problem nezadostne finančne izravnave in prekomernih bremen, ki nam jih je naložila država. Največje breme so vrtni in v zadnjem času, pa ne samo pri nas, ravnanje z odpadnimi vodami, kar je kar nacionalni problem. Koalicija je to vzela v vednost, in sicer nekoliko ohlapno. Pa vendar je zapisala v končno pogodbo, da se tega problema zaveda. Upajmo pa, da bo vlada pri reševanju tega problema tudi uspešna. No, kar pa se naše občine tiče, je treba povedati, da takih problemov, kot beremo o njih iz drugih občin, nimamo. Občina ni zadolžena in normalno vršimo vse finančne posle. Čeprav menim, da bo treba v prihodnje z občinskim svetom pokazati tudi malo več poguma in napraviti tudi kakšen korak naprej. Moramo kupiti nov kombi in minibus za prevoz otrok v prihodnjem letu, tu je še šola v Blagovici in pa izgradnjo kanalizacije v Rafolčah bi radi še pospešil ...

Kaj ste mislili iz vrtni, kako mislite, da so problematični?

Ne vrtec kot ustanova, nikakor ne. Problematičen je sistem, ki si ga je zamislila država in to je težava vseh občinam. V prejšnjem Rokovnjaču se je že obširneje pisalo o tem, zato ne bom ponavljal istih stvari. Za nas pa je problem seveda predvsem v tem, da je občina pred tremi leti za vrtec dajala približno 45 milijonov tolarjev, v prihodnjem letu pa bodo stroški bivanja otrok v vrtnih skoraj 120 milijonov tolarjev, torej trikrat toliko. Država pa nič ...

Da ne bova govorila samo o porabi denarja. Kaj pa razvojne usmeritve, kako kaže obrti, gospodarstvu, kmetijstvu, kako daleč smo na teh področjih?

Tu je treba odpreti oči za dve stvari, ki se ju moramo zavedati. Najprej je to, kar je seveda za ljudi težko sprejemljivo in se nas je z avtocesto še hitreje dotaknilo, kot bi se nas sicer. Gre za

pritisk na naš prostor od zunaj. Prostorski razvoj in z njim povezani tudi drugi premiki v naši občini predvsem najprej na zahodnem delu so pred vrati. Drugače povedano: stara podoba naših krajev se bo spreminjala. Pri tem je seveda veliko ljudem, pa tudi meni kot romantiku in nostalgiku, težko in hudo. Sam o tem veliko premišlujem in bolj ko iščem izhoda, bolj spoznavam, da vso stvar lahko zaviramo, ne moremo je pa ustaviti. Ne moremo se zapreti sami vase in ostati izolirani od okolice, kot se je nekaj v Evropi izolirala Albanija. Napredek nas bo spremenil, toda prav tako se spreminjajo vse občine v okolici Ljubljane in mi nismo nikakršna izjema. Tu ne mislim samo na razvoj gospodarstva, ampak predvsem tudi na prebivalstvo. V manj kot letu dni se je prebivalstvo v občini Lukovica povečalo za več kot sto občanov, pri čemer ne gre zahvala nataliteti, ampak predvsem priselitvam. Razvoj obrti in poslovnih con je potrebno peljati smotno naprej in pri tem iskati najustreznejše rešitve. Obrtna cona v Lukovici je dočakala potrditev na občinskem svetu in zdaj čaka na investitorje. Napravljen je idejni načrt za manjšo klavnico, ki naj bi jo zgradili v okviru Mlekarske zadruge Prevoje. V okviru stanovanjske zazidave v Šentvidu je predviden dom za ostarele, katerega začetek izgradnje si želimo čimprej. Vse to pa nosi tudi nova delovna mesta in možnost za razvoj in ohranitev tudi kmetijstva in obrti. Opažam pa, da smo ljudje pri vsem tem zelo zagledani sami vase, počasni in brez prave volje in hotenja po novem. Naši kraji so bili v preteklosti napredni zaradi naprednih ljudi, ki so si upali in želeli. Prihodnost je na nas in zahteva včasih tudi drznih odločitev. V splošnem razvoju nas v okolici že leta prehitevajo, naloga župana je, da to pospeši in da je razvojno naravnano, pri tem pa pričakujem polno sodelovanje vseh občanov.

Kaj pa turizem, nič niste omenili turizma?

Kaj bi dal, da bi imeli kakšno dobro turistično kmetijo recimo na Gradišču, v bližini jezera ali pa v Krašnji ali morda na Blagovškem, kako bi bilo to lepo. Prepričan sem, da bi tak projekt dobil podporo na občinskem svetu, pa zaenkrat ni interesa. Je pa prihodnost vprašljiva, kar se tiče obstoječega gostinstva, vsaj tistega dela gostincev, ki bodo z avtocesto zgubili promet. Gostinci bodo morali najti nove načine delovanja teh lokalov. Najbolj me skrbi GP Trojane, ki je za naše razmere pravi gigant in je misel na jutri grenka. Kljub sposobnemu vodstvu in pridnim ljudem se bo pokazalo, kaj bo prinesel čas. Okrog turizma so mešani občutki; na eni strani ogromne možnosti, ki so povsem neizkoriščene in na drugi strani bojazen o izgubi prometa. Tu bo potrebna čisto nova miselnost. Pri tem nobena strategija ne bo



pomagala, če ljudje ne bomo videli v tem izziva in možnosti preživetja. Sam sem mnenja, da prihaja upad dejavnosti, ki pa ji mora slediti ponoven vzpon. Predvsem pa, kako smo že rekli nekdanj: Turizem smo ljudje. Pri razvoju turizma odigrajo lahko veliko vlogo tako posamezniki kot tudi društva.

In Gradiško jezero zdaj, ko je napolnjeno z vodo?

Ja, Gradiško jezero je že res zdaj zalito z vodo, za kar smo se v tem letu kar dosti borili in hvala Bogu, uspešno. Pa je lahko zalito tudi z vinom. Če tega ne znamo tržiti, nam to nič ne koristi. Čudovita narava že vabi, ampak v naslednjem letu so na vrsti tudi društva, ki morajo storiti kaj, da bo to tudi kaj koristilo. Jezero je treba tržiti.

Kdaj bomo dobili športno igrišče?

Je to splošno vprašanje, ali konkretno in mislite na določeno igrišče?

V vašem volilnem programu je bilo zaslediti športno igrišče.

No, razčleniva najprej to tematiko, ker je večplastna. Najprej imamo tu kraje, kjer igrišča že obstojijo, največkrat v sklopu šolskih objektov in teh igrišč je v občini kar nekaj. Ta igrišča se v skladu s potrebami redno vzdržujejo. Potem je tu lep primer aktivnosti krajanov in društva v Zlatem Polju, kjer je igrišče, ki ga upravlja športno društvo. Na Trojanah je želja igrišče povečati in po možnosti nekoliko prestaviti, pri čemer je treba pridobiti zemljišče in pa najti rešitev ustreznosti, saj poteka po primernem zemljišču zemeljski plin. Če pogledamo v Šentvid, delajo tam sramoto nekdanja teniška igrišča, ki so sedaj zapuščena. Ta prostor naravnost kliče po ureditvi. V Lukovici obstoji tudi privatni interes za izvedbo igrišča, prav tako se predvideva nogometno igrišče tudi v Šentvidu, v obeh primerih posega v prostor še nista usklajena s prostorskimi dokumenti in torej še nista izvedljiva. Želje za kraju primerno igrišče prihajajo tudi iz Rafolč. Torej gre na eni strani za manjša vaška igrišča, namenjena izrabi prostega časa in aktivnosti predvsem mladim. Tu nekako po naših močeh pokrivalo potrebe. Manjka pa seveda nek centralni objekt, ki bi po logiki urbanizma moral biti na območju najgostejše poseljenosti naše občine. Moje mnenje je, da bi tak objekt moral biti lociran po zgledu mrliške vežice na Brdu tako, da bi pokrival tri krajevne skupnosti in bil tudi krajevno lahko dostopen z neko centralno lego. Toda, ko sem takole z zanosom razlagal poglede na igrišče, me je nekdo vprašal: Župan, kdo pa je že sploh prišel k vam prosit za to igrišče? Odgovor je bil: Nihče. Res, do danes razen posameznikov še ni bilo nikogar, ki bi potreboval tak objekt. Če zgradimo tak objekt, kdo ga bo rabil in z njim

upravljal? Recimo v kulturnem domu v Šentvidu imata redno vaje, tudi večkrat tedensko, godba in pevski zbor, v zadnjem času tudi oddelki Glasbene šole, torej objekt služi namenu. Pri športu pa je podobno; če dobimo tak objekt, je treba najprej imeti klub in moštvo in redne treninge in resno delo, le tako lahko pričakujemo, da bo objekt zares potreben. Vemo, da je v preteklosti v Lukovici živo delovalo več dejavnikov športa in da je danes ogromno brezdelne mladine. Upam, da bo kdo teh "starih" športnikov zagrabil za delo in navdušil mlade za resno delo in ponovno dvignil nekdanji sloves Lukovice kot športnega kraja.

Morda se eno bolj politično vprašanje: v enem od dnevnih časopisov sem zasledila članek, da ste podžupana g. Goričana letos spomladl odstavili iz osebnih razlogov?

Političnih tem se ogibam, ker so po mojem mnenju za kraj, kot je Lukovica nepotrebne. Velika politika in pričakujem več skupnega sodelovanja pri iskanju najboljših možnih rešitev za naše kraje in ljudi. Da si bomo na jasnem: pri razrešitvi podžupana ni šlo za nikakršne osebne razloge. Gospoda Goričana povsem spoštujem. Res je, da ga je občinski svet na moj predlog z večino glasov potrdil za podžupana in letos prav tako na moj predlog z veliko večino razrešil. Do tega pa je prišlo, ko je kot edini od prisotnih svetnikov glasoval proti sprejemu proračuna, ki je temeljni akt za delovanje občine. In če je podžupan desna roka in pomoč županu, je tako dejanje malo čudno, mar ne. Prav tako se, žal, nisva strinjala tudi še v drugih stvareh in ko so se pokazali interesi in se je začelo postavljati pogoje v zameno za sodelovanje v občinskem svetu ter je začelo trpeti delovanje občine sem rekel: Ne! Zame ni koalicije, ampak sem odprt za sodelovanje vseh, ki razmišljajo v prid kraja, pri čemer gledam na svetnike bolj kot na predstavnike občanov in ne toliko kot na predstavnike strank, kot je to pričakovati na državni ravni. Verjetno pa ima kdo tudi kake druge, višje ambicije, do česar ima seveda vso pravico.

Ne moreva se izogniti še vedno zaprtemu avtocestnemu priključku v Lukovici. Vse skupaj res že dolgo traja. Mislim, da je ta izvoz postal že kar razpoznavni znak Lukovice.

Resnično, okrog tega se je že veliko govorilo. Pa če se samo spomniva "štrajka" pred leti in vseh dogovarjanj na občinskem svetu! Pa smo enkrat rekli brez cestnine, pa potem tudi če, samo, da bo. Veste, ne bom dal nobenega odgovora, sem že tolikokrat spraševal po Ljubljani in ljudem odgovarjal, pa so nas zmeraj "shecali". Predlagam, da se sami obrnete na Dars in novega ministra za promet ter tudi sami ugotovite, kje so s to stvarjo. Zadnji odgovor



pred časom je bil: "Ko bo nova vlada". Strinjamo se, da nihče ne bo hotel dopustiti izvoza brez cestnine, vsaka vlada pač potrebuje denar. Pri tem poudarjam, da je takšna odločitev v nasprotju z Uredbo o Lokacijskem načrtu za gradnjo avtoceste na tem odseku, ki izrecno določa v Lukovici izvoz brez plačila cestnine. Problem pa je zdaj menda v postopkih, saj je na drugi stopnji zmagal urbanistični inšpektor in se vsa stvar nadaljuje na višji stopnji. Bomo videli, kaj bo. Mi prosimo, toda ko je stvar pred sodiščem, vemo, kakšna so pravna pota.

Pred nami so zadnji dnevi leta, mesec december je verjetno zelo naporen, če si župan? Kako pa bo s prazniki, božičem, novim letom?

O, če bi se dalo ustaviti čas! December je res naporen, ponavadi se nagradi ogromno dela, povsod se nekaj zaključuje, potem pa so tu še razna srečanja in občni zbori in podobno. Seveda bi rad pri vsem tem tudi doma še veliko postoril. Kot je to na kmetih navada, je največ dogajanja pred prazniki in je sam praznik pravzaprav vrhunec in hkrati konec dolgih priprav in opravil. No, da se pohvalim: še vedno mi nekako uspe narediti jaslice, za katere porabim dva do tri dni dela in so zato tudi temu primerno velike, čeprav mi zdaj za to ostanejo le še sobote in nedelje. Za božič smo doma in je tako tudi edino prav, to je zame najlepši čas v letu, v božič sem kar nekako zaljubljen. Za štefan dan pa smo konjereji v Šentvidu na "žeganju" konj, ki je eno lepo praznovanje. Novo leto pa tudi preživim v družinskem krogu in seveda z mojo Teo. Ves tisi čas vmes pa vse prehitro mine.

Gospod župan, zaključiva pogovor s korakom v naslednje leto. Bi občankam in občanom občine Lukovica na koncu še kaj dodali?

No, pa začniva, kjer ste končali: Naj ta konec leta ne bo konec, ampak nov začetek. Božični prazniki naj prinesejo sreče, ki je ta svet, v katerem živimo, ne more dati. Da bi bili prazniki zdravi in veseli! V naslednjem letu pa želim vse dobro, razumevanje ter uspešno in plodno sodelovanje. Veliko uspeha pa želim tudi Rokovnjaču.

Hvala enako in hvala lepa za pogovor.



iz naših krajev in župnij

PRAZNIČNI UTRIP TUDI V DRUŠTVU PODEŽELSKIH ŽENA LUKOVICA

Tudi podeželske žene smo začutile praznično vzdušje in se zato v petek, 17. decembra, zbrale v gostilni pri Furmanu. Žal smo tudi tokrat ugotovile, da vse premalo naredimo za svoje telo in dušo. Naša druženja, izleti in ostale dejavnosti so dobra duševna hrana za večino žensk, ki dan za dnem opravljajo gospodinjska in kmeča dela, delavnice v kulturnem domu v Lukovici pa vse hvale vredna pomoč pri bitki za zdravo življenje.

V letu 2004 je bilo v naše društvo včlanjenih 80 žensk. Podobna številka je še v društvu Podeželskih žena Trojane - Blagovica. Z veseljem ugotavljamo, da v naše vrste vstopajo tudi mlajše žene in ženske, ki se s kmetijstvom ne ukvarjajo. Ugotavljamo, da smo društvo, ki ga potrebujejo mlada dekleta in žene, ki ostanejo brez zaposlitve, ki se odločijo za delo na kmetiji, za dobro svoje družine in prav tako vse ostale ženske, ki se želijo izobraževati, družiti in preživeti redke proste ure v krogu sosed.

Plan dela ni bil v celoti izvršen, saj med letom enostavno ni časa za društvene dejavnosti. Delo na kmetijah, v gospodinjstvu in v družini nam vse več pomeni. Veselimo pa se zimskih mesecev, ko si lažje vzamemo čas tudi za stvari, ki nas veselijo.

In prav v teh mesecih smo sodelovale pri izboru kmetice leta. Na izboru v Ljubljani je kot kandidatka Lukovice sodelovala Vida Capuder. Žal pa se nam je že ob predstavitvi vseh 21 kandidat iz cele Slovenije pojavilo vprašanje poštenega izbora. Izbrane bi morale biti prav vse! Poslušalec se enostavno vpraša:



"Kje so meje in kdaj vse to zmorejo?" Vida je vsem zbranim polepšala večer še s svojo harmoniko.

Naša podpredsednica in njena sestra Francka pa sta glavni pri "frehih", ki jih ob okroglih jubilejih naših članic pridno prirejamo.

V minulem mesecu je bilo zelo živahno. Praznovale so kar tri ženske, in sicer: Božena Cerar-Novak, Urša Kveder, Milena Slapar in Sigi Kveder. Vsem slavljenkam iskreno čestitamo in se jim zahvaljujemo za tople sprejem.

Vsem, ki ste nam v letu 2004 pomagali pri naši dejavnosti, se lepo zahvaljujemo in se že sedaj priporočamo za pomoč in razumevanje tudi v letu 2005.

Vsem članicam in njihovim družinam pa v letu 2005 želimo toplo ognjišče in smeh v očeh, naj se vam uresničijo sanje, izpolnijo želje in pričakovanja.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

✍ S. Urbanija, tajnica društva:

DOBRI MOŽ MIKLAVŽ

Spet je minilo leto in naši otroci so nestrpno čakali na sv. Miklavža. Zbrali so se v Lukovici, kjer je župnijska Karitas pripravila darila za otroke, mlajše od 7 let. Daril je bilo kar 260, sv. Miklavž jih je z vseseljem podaril našim malim nadebudnežem.



Obisk sv. Miklavža sta popestrila zborček, ki ga vodi Petra Avbelj, in kratka igrica. Nato je v dvorano prišel Miklavž z obveznim spremstvom in parkeljmi. Ker pa so bili otroci po trditvi našega župnika g. Sveteta zelo pridni, so jih parkeljmi samo opazovali. Vsi otroci so pogumno in neustrašno odsli po darila k sv. Miklavžu. Nato so se vrnili na sedeže v dvorani, kjer so z veliko radovednostjo in svetlečih oči odpirali svoja darila.

Ko so bili otroci obdarovani, se je sv. Miklavž poslovil z obljubo, da se drugo leto spet snidemo!



✍ Irena Vodusek



MIKLAVŽEVANJE V ZGORNJIH LOKAH

Kot drugod po Sloveniji je tudi v naši vasi glavni decembrski obdarovalec otrok sv. Miklavž ali sv. Nikola, kot ga nekateri imenujejo. Po vasi je v času pred 5. decembrom zelo veselo, saj iz svojih podzemnih brlogov pod Limbarsko goro in Golčajem že nekaj dni prej pridejo parklni. Hodijo od hiše do hiše, kjer nagajajo porednim otrokom, ki ne znajo moliti. Najbolj hudoben parkl je Lucifer, ki je privezan z verigo, in ga mora krotiti Belcebuba, da ne bi ušel. Tega se otroci še prav posebej bojijo. V noči pred 6. decembrom pa se poda od hiše do hiše tudi sv. Miklavž, seveda v spremstvu parklnov. Otroci morajo pred sv. Miklavžem moliti, da jih ne odnesejo parklni in da jim bo ponoči prinesel darila, nato pa preden gredo spat, nastavijo še peharje in komaj čakajo jutra, ko jih čakajo darila. V Zgornjih Lokah je ta tradicija še zelo živa in zelo smo veseli, da nas sv. Miklavž s svojimi parklni obiše vsako leto.

☞ Zgornjeločan



MIKLAVŽEVA PRIREDITEV ZA OTROKE IZ REJNIŠKIH DRUŽIN - ZAHVALA ROTARY CLUBU DOMŽALE

Miklavžu je z njegovim spremstvom in pomočjo Rotary kluba Domžale v četrtek, 2. 12. 2004, v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici ponovno uspelo, da nas je vse v rejništvu prijetno presenetil in nam pričaral

delček tiste vznemirjenosti in pričakovanja, ki sta tako značilna za ta praznični decembrski čas. V imenu vseh rejniških družin in Centra za socialno delo Domžale se iskreno zahvaljujemo za lepa darila, s katerimi je Miklavž

razvedril in olepšal dan številnim otrokom iz rejniških družin. Razdelil je kar 153 zares lepih in uporabnih daril.

Še enkrat prisrčna hvala!

☞ Marta Tomec

Glasbeno društvo St. Lambrecht v Lukovici (Odlomek iz občinskega časopisa, oktober 2004)

Po županovi zaslugi je Glasbeno društvo St. Lambrecht prejelo povabilo godbe Občine Lukovica, ki je bila ustanovljena šele pred petimi leti, da vzpostavi prijateljske vezi.

Ob praznovanju 700-letnice omembe Lukovice in Šentvida nas je Godba Lukovica povabila na skupni koncert in sprevid.

Po štiriurni vožnji so nas v soboto, 4. septembra, prisrčno pozdravili župan Matej Kotnik, predsednik godbe Bojan Andrejka in glasbeniki in glasbenice Godbe Lukovica. Čeprav z naše strani nihče ne govori slovenskega jezika, smo imeli izredno malo sporazumevalnih težav. Dobra nemščina nekaterih godbenikov iz Lukovice, pogumna angleščina z obeh strani in če se je že zgodilo, da smo si "obupano" hoteli pomagati z našim štajerskim narečjem ali oni s slovenščino, nam je priskočila na pomoč odlična prevajalka Christine, ki nam je bila na voljo cela dva dneva.

Ko so nam potem še tik pred koncertom godbeniki iz Lukovice v pozdrav zaigrali še sklop gorenjskih, sicer brez basa, smo led dokončno prebili. Glasba namreč ne pozna meja in jezikovnih pregrad, zato se je Karl rade volje vključil s poštenim basom. Po kulinaricni okrepitvi in kratkem sprehodu po ljubkem kraju Lukovica je sledil skupni koncert v polni dvorani, ki je bil profesionalno dvojezično voden. Ob koncu smo si izmenjali darila in veselje, ki ga je povzročilo naše darilo, namreč trobenta za Godbo Lukovica, je bilo zelo veliko. S prigrizkom in krasno plesno glasbo, s čimer je Lukovica spet dokazala svojo gostoljubnost, je minil prijeten večer, ko smo se potem nekateri

malce prej, drugi pa malce kasneje nastanili pri glasbenikih iz Lukovice.

V nedeljo je Glasbeno društvo St. Lambrecht skupaj s cerkvenim zborom iz Šentvida sooblikovalo mašo v Šentvidu, v enem od 14 krajev občine Lukovica. Nato smo imeli nekaj časa, da smo malce zaigrali še pred cerkvijo, se malo sprehodili, si marsikaj ogledali ali pa izkoristili čas za pogovor z glasbenimi kolegi.

Ob 14. uri se je nato začela povorka, skozi dva kraja občine, pri kateri je sodelovalo veliko društev iz regije ter pet godb. Povorka je s pisano okrašenimi vozovi in kočijami ter različnimi uniformami in z narodnimi nošami popestrila nedeljsko popoldne. Veliki finale, ki se je dogodil na parkirišču pred cerkvijo, je dosegel svoj vrhunec, ko je vseh pet godb skupaj zaigralo koračnico "Slovenci". Tu gre verjetno za nekakšno "tajno himno" Slovenije, saj so nenadoma vsi peli, delno tudi glasbeniki sami, kot smo to lahko opazili že prejšnji dan pri koncertu.

Po okrepcilu, izmenjavi naslovov in zadnjih pogovorih smo se morali ob 18. uri posloviti in skupaj z našim voznikom Robertom Capellarjem smo se odpravili ponovno na pot proti domu.

Izlet k novim prijateljem je povsem uspel in bivanje pri glasbenih kolegih in kolegicah je bilo lepo in veselo. Veselimo se že njihovega obiska v St. Lambrechtu.

☞ Angelika Findling,

za Glasbeno društvo St. Lambrecht

(Prevod in priredba Christine Kveder Berk)

PRIJETEN DRUŽABNI VEČER

Že v navadi je, da se ob koncu leta na priložnostnih srečanjih poveselimo, si nanizamo uspehe ali neuspehe iz preteklega leta ali preživimo skupaj prijetne večerne urice. Prav takšen družabni večer smo pred dnevi doživeli nekdanji člani Sveta krajevne



Stara krajevna skupnost na družabnem večeru

skupnosti Prevoje - Šentvid in ugotovili, da je minilo še skoraj desetletje, od kar smo zaključili z delom dveh mandatov. Seveda pa se od tedaj še vedno vsako leto poveselimo skupaj z ženami na družabnem večeru, ki smo poimenovali kar SREČANJE STARE KRAJEVNE SKUPNOSTI.

Tudi tokrat smo obudili spomine na preteklost, preteklo delo, si izmenjali mnenja o sedanjosti, o vsakdanjem življenju, se nasmejali in poveselili, skratka, prijeten nepozabni večer nam narekuje, da si vzamemo čas za druženje vsaj enkrat na leto tudi v bodoče.

☞ Tone Habjančič



Zdravo srce za zdravo življenje

V sklopu zdravstvenih predavanj ali delavnic, ki potekajo ob četrtkih zvečer v lukoviški dvorani od novembra do



konca januarja 2005, predavajo različni zdravniki in medicinsko osebje. Moderatorica delavnic je medicinska sestra Irma Markovšek. Prevladujejo zdravstvene teme, ki zadevajo sodobnega človeka. Tako je bilo eno od predavanj posvečeno srcu in srčno-žilnim boleznim, ki ga je pripravila in vodila dr. Katarina Vukelič, spec. internist iz ZD Grosuplje.



Zdravnica je v uvodu opisala srce kot neutrudno črpalko s štirimi prekati, zaklopkami, z odvodnimi in dovodnimi žilami, vse skupaj pa je obdano z močno mišico velikosti pesti, ki

venomer utripa. Če je srce zdravo, se tudi človek dobro počuti. Največja nevarnost, da srce oboli, je arterioskleroza ali poapnenjenje žil, kar pomeni, da stene žil niso več gladke, njihov notranji premer pa se zmanjša. Ta bolezen se začne že v otroštvu. Vzroki še niso znani, dejavniki, ki to povzročajo, pa so: nepravilna prehrana s preveč maščobami in sladkorjem, uživanje alkohola in tobaka, telesna nedejavnost, visok krvni tlak, sladkorna bolezen in debelost.

Posledice so hude in počasi prizadenejo določene organe v telesu; oslabelost srca - angino pectoris, ki lahko preide v srčni infarkt, možgansko kap, okvaro ali odpoved ledvic.

Kaj moramo vedeti, da preprečimo posledice? Krvni tlak je sestavljen iz nizkega in visokega tlaka krvi v žilah, ki ga povzroča srce kot črpalka. Zgornja, še dovoljena meja je po sodobnih raziskavah 80/130.

Holesterol oz. maščobe v krvi, čigar vrednost naj bo pod 5, sestavljata dve vrsti, in sicer LDL, tako imenovani škodljiv holesterol, ki se nabira na notranjih stenah žil, in zaščitni holesterol HDL, ki škodljivi holesterol odvaža v jetra.

Sladkorna bolezen nastane zaradi pomanjkanja hormona inzulina, kar povzroči, da se krvni sladkor trajno zviša. Poznamo dve vrsti, tip 1 in tip 2.

V nadaljevanju je zdravnica vseskozi poudarjala, da je zdravo življenje tisto s pravo prehrano, z zmernimi količinami alkohola in tobaka in s primerno telesno aktivnostjo. S takšnim načinom je možno našeta bolezenska stanja zmanjšati, če pa ne gre drugače, si pomagamo tudi z zdravili.

Po predavanju je zdravnica skušala odgovoriti na številna vprašanja iz polno zasedene dvorane. Gotovo je, da so takšna srečanja zelo potrebna, saj se lahko ljudje podrobneje seznanijo z boleznimi in dejavniki tveganja: organizatorjem, ki se za to trudijo, pa vse pohvale.

✍ Kamilo Domitrovič

SEJMARILI SO

Mrzel veter se je sredi petkovega popoldneva podil okrog vogalov lukoviških hiš, a skozi prvi mrak so nas vabile utripajoče lučke, živahen vrvež, stojnice, vabeči otroški klici. Tako značilna podoba sejemskega vrveža. Le da tokrat sejma niso pripravili odrasli, ampak so se ga lotili kar učenci OŠ Janka Kersnika Brdo, ki so kot izbirni predmet izbrali turistično vzgojo, ki jo poučuje sicer tudi mentorica turističnega krožka Marijana Flis Lederer.

Za samostojno sejmarjenje so se odločili, ker jim je na Lukov sejem ponagajal dež. Na pomoč sta priskočila predsednik Turistično-olepševalnega društva Lukovica France Pavšek, ki je poskrbel za stojnice, ter občina, ki je poskrbela za prijavo prireditve oz. za dovoljenje za zaporo ceste.

Razredne skupnosti so se prostovoljno odločile, ali in kako bodo sodelovale na sejmarjenju. Na stojnicah v središču Lukovice ste lahko kupili voščilnice, priložnostna manjša darila, okrasne svečke, aranžmaje, adventne venčke, slaščice ...



Vsako polno uro od štirih popoldne do sedmih zvečer pa so sejmsko vzdušje popestrili še z glasbenimi nastopi. Brdski učenci so v goste povabili še učence OŠ Rodica in Roje.

To pa je le eden od načinov, kako približati turistično dejavnost, kar sejmarjenje prav gotovo je, kraju in ljudem. Otroci in njihove mentorice so pokazali, da je pravzaprav potrebne le nekaj kreativnosti in veliko dobre volje. Saj turizem smo ljudje, mar ne?

Marta Keržan

Romarski izlet cerkvenih delavcev brdske fare

Župnik z Brda Andrej Svete vsako leto poskrbi za skupni izlet faranov, ki se tako ali drugače udeležujejo pri cerkvenih službah.

Tudi letos smo se tako zbrali na sončno in mrzlo novembrsko soboto zjutraj na Brdu v dveh avtobusih člani treh cerkvenih zborov, ključarji, pritrkovalci, delavci Karitasa, člani župnijskega sveta in župnik s pomočnikom. Naš cilj je bila tokrat Dolenjska. Po prijetni vožnji smo se pripeljali pred kartuzijski samostan Pleterje. Ker je ta samostan že nekaj časa zaprt za obiskovalce, smo si življenjski utrip ogledali preko multimedije v za to prirejenem prostoru stare samostanske cerkve. Sledil je še ogled muzeja stare kmečke vasi na prostem.

Pot nas je vodila proti Kostanjevici, največjemu otoku v Sloveniji, kjer kraljuje znameniti kostanjeviški samostan, zdaj muzej likovne in kiparske umetnosti. Že ob prihodu nas je pozdravila mogočna Forma viva v lesu na zelenicah okrog samostana. V muzeju smo se sprehodili med stalnimi razstavami umetnikov Franceta in Toneta Kralja ter Božidarja Jakca. Avtobusa sta nas nato odpeljala na Slinovico. To je majhen griček v bližini Kostanjevice, na katerem stoji romarska cerkva z dvema zvonikoma in lepim razgledom. Tu smo imeli sveto mašo in klepet s kostanjeviškim župnikom.

V bližnji vasi na kmečkem turizmu Hribar nas je čakalo še pozno kosilo. Po sproščenem druženju smo se v večernih urah zadovoljni vrnili domov.

✍ Kamilo Domitrovič





USPEŠEN LOV

Da je divjad nepogrešljiv dejavnik naših gozdov, dobro ve vsak lovec in ljubitelj narave, da pa ta velikokrat naredi veliko škode, pa vedo mnogi kmetje oziroma lastniki gozdov, travnikov in njiv.

Še zlasti divji prašiči so mnogokrat veliki povzročitelji škode. Zadnje nedeljo v mesecu novembru je imela Lovska družina Lukovica



Nasmejana lovska družina ob Tomažovem plenu

tako imenovani lov na območnem revirju Čeplje - Zlato Polje. Uspešen dan, ki ga je namenila sama boginja lova DIANA, kot pravijo jagerji, je bil za starešino in tistega dne za vodjo lova Tomaža Cerarja iz Imovice. Uplenil je kar 150 kg težkega samotarja ščetinarja. Prav kmalu je bila okrog njega zbrana vsa lovska družina in občudovala pravo zverino. Kot veleva lovski običaj, so si vsi nadeli za klobuk vejico v poklon uplenjeni divjadi.

Skupno proslavljanje je bilo v gostilni pri Bevcu v Lukovici, kjer si je lovska družina



Tomaž je priznal, da je to njegova največja trofeja.

izmenjala lovske dogodivščine z vrstniki s Trojan. Res pa je, da je ob dobri kapljici veselje trajalo do večernih ur, kar pa ni bilo nikomur žal.

Pa uspešen lov!

✍️ Tone Habjanec

Požar 2004

Bilo je nekaj po polnoči v noči po velikem šmarnu, ko je pri nas zagorelo gospodarsko poslopje. Zbudila sta nas pokanje in močna svetloba. Najprej ne moreš verjeti in pomisliš, da gre za ognjemet. Grozljivo je videti, kako se ogenj ovija po stoletnih tramovih, se zaganja kvisku in grozi, da bo pravkar preskočil še na ostale objekte, hišo. V tistem trenutku so največ vredni prvi sosede, nekje so našli cev in pripeljali vodo! Mi smo tačas reševali, kar se je še rešiti dalo. Po doolgih minutah so kar hitro prišli gasilci ... Njim ter dokaj mirni noči se moramo zahvaliti, da ni prišlo do najhujšega.

Nekaj dni zatem smo s pomočjo vaščanov pogorišče pospravili in zvozili na kup. Vsem, ki ste kakor koli pomagali, se še enkrat zahvaljujemo. Posebna zahvala gre Občini Lukovica ter župnijski Karitas Brdo za finančno pomoč.

✍️ Matetovi



Iz dobrih, zdravih korenin Jesenski cvet ožarja lica, ki jih je narisal čas



K dobremu razpoloženju je prav gotovo pripomogel tudi Miklavž.

“velike mame” Medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ustanovljenega pred tremi leti v občini Domžale, ki pokriva tudi občine Lukovica, Moravče, Mengeš in Trzin. Društvo šteje dvajset skupin, v kratkem, smo slišali, se bodo povečali še za dve skupini. Majda in vodje skupin so to prijetno srečanje pripravile starostnikom, da jim polepsajo dan in vsaj za tisto popoldne odženejo samotnost, monotonost in tegobe, ki jih prinašajo pozna leta.

K dobremu razpoloženju je prav gotovo prispevala tudi zabavna igra Navadni človek, ki jo je uprizorilo Kulturno društvo Janko Kersnik Lukovica. Zelo kakovostno odigrana igra, ki smo se ji od srca nasmejali, nosi sporočilo: Človeka je potrebno imeti rad ali ga ljubiti, takšnega, kot je v resnici, ne idealov, s katerimi je prepoznaven. Vse to se nam prepogosto dogaja tudi v vsakdanjem življenju.

Za to lepo in družabno popoldne se je Majda Hrovat posebej zahvalila Občini Lukovica, ki je brezplačno odstopila dvorano kulturnega doma ter KD Janko Kersnik, ki je veselo predstavo poklonilo Medgeneracijskemu društvu Jesenski cvet ob kulturnem dnevu Slovencev. Seveda gre zahvala tudi direktorju Gostinskega podjetja Trojane Bojanu Gasiorju, ki je obiskovalce pogostil s slavnimi trojanskimi krofi. To svojo lepo lastnost je že neštokrat ponovil in ne odkloni tudi prosilcev raznih društev za denarno pomoč.

Po končani predstavi je v vlogi dobrotnika in preobleki Miklavža Vili Golob povedal nekaj misli, ki tiče globoko v nas samih, le znati jim moramo prisluhniti ter jim pustiti, da v pravi luči in podobi privrejo na dan.

December je mesec pričakovanj, obdarovanj in voščil. Zato Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet ob tej priložnosti želi vsem svojim članom in občanom prijazne božične in novoletne praznike ter mnogo zdravja, sreče in razumevanja v naslednjem letu.

✍️ Milena Bradač

Boštjan Volf na mednarodni sceni z ekipo RSP



Volf portret - foto sportbild.at/RSP Racing Team

Boštjan Volf, mladinski državni prvak v spustu, ki bo prvega januarja dopolnil 18 let, je kot prvi Slovenec v tej disciplini postal član mednarodne tekmovalne ekipe, registrirane pri Mednarodni kolesarski zvezi UCI, tako imenovanega UCI Trade Teama. Pred njim sta pred leti tako na mednarodno sceno že stopila tekmovalca v krosu Rok Drašler in Jure Golčer, Slovence v tujih cestnih ekipah pa je že težko naštet. Drašler je nastopal v dresu italijanske ekipe Full Dynamix, Golčer avstrijske ekipe Corratec, Volf pa bo v sezoni 2005 oblekel dres prav tako avstrijske ekipe RSP Racing Team.

Boštjanu s Prevoj, ki je letos v zadnjem delu sezone prevladoval na domačih dirkah v

spustu ter poleg mladinskega naslova osvojil tudi naslov pokalnega podprvaka v absolutni konkurenci, se bo tako podaljšal program mednarodnih dirk, zlasti spustov serije Maxxis in svetovnega pokala. Poleg tega se bo udeležil še domačih tekmovanj ter dirk v disciplinah dvoboj in 4-kros.

Ekipo RSP bo še naprej nastopala na tovarniških kolesih Giant, kar ustreza tudi Boštjanu, saj je zadnja štiri leta nastopal na serijskih kolesih te znamke. Najbolj znani imeni med njegovimi novimi soborci sta Anita Molcik, svetovna številka 8 v 4-krosu in 11 v spustu med dekleti, ter Rüdiger Jahnel, s 46. mestom v obeh disciplinah najvišje uvrščen Avstrijec na lestvici UCI, ki je svoj največji uspeh dosegel z 18. mestom na letošnji dirki svetovnega pokala v spustu v Calgaryju. Kot pravi polno ime ekipe ARBÖ RSP Racing Team Linz, je njihov sedež v Linzu.

Boštjan sicer ostaja član ljubljanskega



Volf skok - foto Snurfclub



RSP Team 2005 - foto sportbild.at/RSP Racing Team

Snurfcluba, za njegovo telesno pripravljenost pa bo še naprej skrbel trener Luka Žele. Ob novostih so se za zadnjo sezono v mladinski

konkurenci povečali tudi Boštjanovi mednarodni cilji. Da bo zahtevna sezona tudi finančni pokrita, bo poskrbel novi Volfov osebni pokrovitelj ljubljansko podjetje ICE informacijski sistemi, uspešno na področju poslovnih rešitev za podjetja.

"Vesel sem, saj je to nekaj, kar sem si lahko pred petimi leti na začetku nastopanja le želel, a je bilo nekje v oblakih," pravi Volf, dijak 4. letnika Srednje gradbene, geodetske in ekonomske šole v Ljubljani. "Ekipo mi bo omogočila nastope na več zahtevnih tekmovanjih, na katerih bom nabiral izkušnje. V našem športu veliko pomenita tudi vrhunska oprema in zaloga rezervnih delov, tega pa mi v ekipi RSP gotovo ne bo manjkalo!"

✎ Andrej Dekleva

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale

GSM: 041/785-735,

031/209-501

(še po starem programu)

VARNO VOŽNJO V LETU 2005

TEČAJ CPP

17. 1. 05 ob 18. uri

ZAKLJUČEK NOGOMETNE SEZONE



Stari in mladi na koncu nogometne sezone

S tekmo STARI : MLADI so na martinovo nedeljo Zlatopoljci zaključili letošnjo bogato nogometno sezono.

Odigrali so kar 37 nogometnih tekem z različnimi ekipami in organizirali kar štiri turnirje v Zlatem Polju, udeležili pa so se še turnirjev v Blagovici, Krašnji in na Menini planini.

Nadvse vzpodbudno je, da starejšo generacijo igralcev že dokaj dobro in številno zapolnjujejo mlajši, nekateri celo člani NK Dob. Vse to pa daje slutiti, da bo igrišče v Zlatem Polju v celoti služilo svojemu namenu tudi v prihodnje.

✎ Tone Habjanič



VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO

Bralcem časopisa ROKOVNJAČ

Svege in navade ter verovanja pred najbolj priljubljenim praznikom Po zadnji ureditvi praznikov je glede pomena božič takoj za veliko nočjo. Bogoslužno leto se zaradi dveh največjih krščanskih praznikov deli v dve obdobji: božično, od prve adventne nedelje do praznika Jezusovega krsta, in velikonočno, od prve postne nedelje do praznika sv. Trojice. Božič spada med štiri zapovedane praznike, ki so giblivi in jih kristjani ne obhajajo vedno na nedeljo (vsi sveti, sv. Rešnje telo in kri in Marijino vnebovzetje). Blizajo se božični prazniki, ki vedno prinesejo veliko lepih doživetij v družinskem krogu. Hladni zimski dnevi in topel dom, pa nakupi daril in prijetna pričakovanja - vse to je idila prijetnega predprazničnega vzdušja. Domače okolje je navadno vedno prijetno. Za te predpraznične dni pa poskrbimo še za nekatere malenkosti, ki nas spominjajo na prihajajoče praznike, ter nam polepšajo dneve do božiča.

BOŽIČ

Zelo dolgo je že mesec december povezan s pričakovanjem božiča in samim božičem, zato na Slovenskem najdemo zanj med drugimi imeni še kolednjak, božični mesec, veliki božičnik. Božič je že od nekdaj družinski praznik. Božič je med ljudmi gotovo najbolj priljubljen praznik, ki je v stoletjih navezal nase celo paleto najrazličnejših kulturnih prvin in z njimi šeg, navad ter verovanj, ki so velikokrat predkrščanskega izvora. Ljudje so prišli v javnost šele na polnočnico. Seveda pa ima božič tudi zunanja znamenja; ta so predvsem božična smrečica (socialistična novoletna jelka), jaslice, darila, petje in voščilnice.

Prazniki opredeljujejo vsakdanji življenjski ritem, ki je bil nekoč povezan z agrarnim letom. Glede na to, da danes večina ljudi živi zelo oddaljeno ali celo neodvisno od narave in njenih sprememb, nas letni cikel praznikov vsaj nekoliko vrača k naravi. Zimski solsticij in s tem začetek agrarnega leta je bil za ljudi že od nekdaj izživ. Ta naravni pojav so slavile različne civilizacije na različne načine. V zahodni civilizaciji se je praznovanje božiča močno ukoreninilo. Po krščanski tradiciji je božič dan, ko se praznuje Jezusovo rojstvo. Za datum rojstva je prevladalo prepričanje, da je to noč s 24. na 25. december. Domnevajo, da so Jezusovo rojstvo začeli slaviti leta 336 ali 354 - vse do 16. stoletja, ko je začel veljati gregorijanski koledar, se je v cerkvenih rokovnikih leto začelo z božičem.

OD ADVENTA DO BOŽIČA

Veliko ljudi praznuje božič zgolj zaradi tradicije, toda kristjani se nanj pripravljajo že veliko prej.

ADVENT

Advent (latinsko adventus) pomeni prihod, torej čas, ko se verniki pripravljajo na Kristusov prihod. Pripravljajo se štiri adventne nedelje; štirje tedni pomenijo štiri obdobja zgodovine stare zaveze:

- prazgodovina od začetka do Abrahama,
- doba očakov od Abrahama do kraljestva,
- doba od ustanovitve kraljestva do babilonske sužnosti,
- doba po vrnitvi iz babilonske sužnosti do rojstva Kristusa.

Adventni čas značilno ponazarja **adventni venec**.

Posebno znan je na Koroškem (a šele med obema vojnama), v Avstriji, Nemčiji, pa tudi Belgiji, na Švedskem in drugje. Prvotni venec je spleten iz smrečja, na njem pa so štiri modre ali bele sveče ter trakovi. Vsaka sveča pomeni eno od omenjenih obdobji. Ker pa za krščansko vero pomeni Kristus luč sveta, prižgejo vsako nedeljo eno svečo več. Adventni venec simbolizira upanje in pričakovanje novega (luč). Danes izbiramo tudi med drugačnimi materiali in drugo barvo okrasov.

Adventne vence uporabljamo kot namizne adventne venčke, ki jih postavimo na mizo, prosto viseče venčke, ki jih obesimo nad mizo ali v prostor ter adventne venčke na vratih, steni, ki jih obesimo na vrata v pozdrav ljudem, ki prihajajo v naš dom.

Danes skoraj ni več "doma", kjer ne bi visel adventni venček na vratih ali kjerkoli drugje.

Material, ki ga lahko uporabljamo kot zelenje je naslednji: srebrna jelka, pušpan, ali kombinacijo pušpana, brina, islandskega maha, storžev in podobnega. Kot osnovo za zelenje lahko uporabimo venčke iz slame, vrbovih vej, stiropora, mokre ali suhe gobe-glede na izbrano osnovo izberemo tudi tehniko izdelave (zelenje vezemo, potikamo ali lepimo na osnovo).

Sveče so lahko debele za tretjino venčkovega telesa in 1,5 do 2 krat višje; višje kot so, toliko bolj ozke naj bi bile; venček z njimi razdelimo na štiri četrtine in okrasne elemente dodajamo v skupinah; trak naj bo enakomerno razporejen po obodu venčka.

Okrasni materiali so lahko storži (macesna, ciprese, čuge), plodovi okroglih oblik (tudi iz umetnih materialov in stekla), posušeno cvetje, cimetrove paličice, orehi, darila, pentlje.

Barbarine vejice

Četrty december je dan sv. Barbare. Ta svetnica je po legendi živeła v 3. stol. in je bila tako lepa, da jo je oče, poganski kralj Dioskur, zaprl v stolp. Od nje je zahteval, naj se poroči s kraljevičem Fabricijem, ona pa je to odklonila, ker je skrivaj sprejela krščansko vero. Oče je pobesnel, Barbari je z lastnimi rokami



Prevladuje bela barva. Venček s storžki in z lišaji preraščene vejice.



Črno-belo ko zmanjka naravnih dodatkov, dodamo kanček zelene in sopek zaživi



Stari dobri božični čas. V klasični rdeči in zeleni kaže venec iz jelkinih vej podeželsko očarljivost.



Vonj cimeta in nageljnove žbic. Osnovni obroč je obdan s pušpanom in okrašen s kumkvatom, z nageljnove žbicami in s cimetovimi paličicami.



Ustvarjalni vrtni venec. Sadeži, cvetovi, začimbe in glineni lonci so materiali za ta naraven okras.



Advent na pečeni obali. Zamisel je nenavadna in jo je lahko posnemati: plitvo skledo napolnite s peskom, postavite vanj sveče in po želji dodate majhne okrasne dodatke.

odrobil glavo, zato ga je takoj zadela zaslužena kazen: vanj je treščila strela. Na dan, ko praznuje svoj god ta lepa svetnica, je treba po stari šegi odrezati črnejeve, višnjeve, slivove vejice. Te vejice režemo ali pred sončnim vzhodom ali po sončnem zahodu. Položimo jih v toplo vodo in postavimo poleg tople peči. Do božičnega večera se vejice razcvetijo. Nekoč so verjeli, da razcvetele vejice prinašajo srečo, blaginjo in dobro letino.

Čar zelenja

Kaljano žito ali adonisovi vrtički

Na dan sv. Barbare (ponekod sv. Lucija - 13. december), sejejo pa tudi na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja (8. december), o sv. Miklavžu in celo o sv. Katarini, dajo v plitve posode kaliti pšenično zrnje, da ozeleni za božič. S tem zelenjem lahko okrasimo božično mizo ali jaslice. Da je mlado žito o božiču dandanes samo okras, ki nas razveseljuje s svojim sočnim zelenjem, je povsem naravno. Tedaj je imela seveda docela nedvoumen obredni pomen. Plitve posodice z mladim žitom so znane kot "adonisovi vrtički" že pred tisočletji na semitskem vzhodu. Ime nosijo po grškem bogu Adonisu, ki je bila v njem utelešena rastlinska rast. Adonis je vsako leto umrl s požetim žitom vred. Prebujena življenjska moč v zrnju ali vejah naj bi pomagala mrtvi naravi in človeku, da bi se iztrgala sponam smrti, ki je za zimski čas tako očitna prisposoba. Pravega imena zanj nimamo. Na Dolenjskem je razširjen naziv "zeleni božič", "kalitev", "pšenička", v Beli krajini "večno življenje", na Spodnjem Štajerskem "svetonočni spomin", "kaljeno žito", na Gorenjskem kratko in malo "žito" ali "božično žito".

Božično drevo

Poleg adventnega venčka je božično drevo najpogostejši simbol božiča. Krašenje božičnega drevesca ni zelo stara navada (segala naj bi v 17. stol.), izvira pa iz krašenja hiše z zelenjem v predbožičnem času (razširjeno tudi v Sloveniji); kot zelenje se je uporabljalo smrečje, bršljan, božje drevo, zimzelen, bela omela ...

O nastanku in pojavu božičnega drevesca je zelo veliko teorij, zanesljivo pa se je najprej pojavilo v obrtniškem sloju in aristokratskih vrstah. Iz višjih slojev se je potem ta navada prenašala v nižje. Včasih so krasili božična drevesca z jabolki, orehi, storži, pisanimi papirnatimi girlandami, svečami in piškoti. Danes industrija proizvađa številne okraske za božični čas. Božično drevo je lahko okrašeno na različne načine.



Delo Sveta staršev na OŠ Janka Kersnika

Svet staršev se je v tem šolskem letu sestel dvakrat. Kot vsako leto smo obravnavali poročilo o delu šole v preteklem in letni delovni načrt za tekoče šolsko leto ter imenovali predstavnike staršev v Svet šole. Razpravljali smo o številnih temah, pomembnih za delo šole.

Veliko pozornosti smo tudi letos namenili prevozom šolarjev. Še posebej zato, ker so nekateri učenci in njihovi starši tik pred pričetkom šole izvedeli, da so prevozi zanje ukinjeni. Predstavniki treh skupin staršev, ki so se predhodno že obrnili na občino, so predstavili svoje pobude tudi Svetu staršev. Strinjali smo se, da je pri varnosti otrok nedopustno varčevati in s priporočilom, da je treba v soglasju med občino (financerjem), šolo (organizatorjem) in starši (zastopniki otrok) najti takojšnjo, za vse sprejemljivo, rešitev za ohranitev varnosti učencev na poti v šolo, prav tako pa je treba skupaj oblikovati dolgoročno politiko zagotavljanja varnosti otrok na cestah. Pooblastili smo tri članice, da zastopajo stališča sveta staršev na sestankih pristojne občinske komisije in občinskega sveta. Na drugi seji smo izvedeli, da je občina preko zunanjega izvajalca pristopila k ocenjevanju varnosti šolskih poti in da se oblikujejo predlogi novih prog šolskih prevozov. Ta točka dnevnega reda je bila zaradi nedokončanega dela Komisije za varnost v cestnem prometu in javne prevoze umaknjena z dnevnega reda novembrske seje občinskega sveta in je ni bilo v vabilu na decembrsko sejo. Nekaj dni pred sejo pa se je komisija sestala (delegacija sveta staršev ni bila vabljen) in pripravila sklepe, ki jih je občinski svet pod dodatno točko dnevnega 15. 12. 2004 potrdil z desetimi glasovi za in tremi proti. Sprejeta rešitev ima, kot vsak kompromis, dve plati. Po besedah župana pomeni majhen nadstandard (prevoze mlajših otrok na dveh relacijah kjer po zakonu niso obvezni). Po drugi stani pa so tako z letošnjim šolskim letom ukinjeni prevozi za nekatere starejše otroke. V duhu priporočila sveta staršev se zastavlja vprašanje, ali je res potrebno varčevanje pri otrocih. Le upamo lahko, da zimske razmere ne bodo postavile na laž študije o varnosti cest, po katerih bodo nekateri otroci hodili v šolo. Stanje prevozov bo mogoče za korak boljše po nabavi novega kombija in minibus, za kar so svetniki dali zeleno luč. Gotovo pa pogovorov in usklajevanj o tej "večni temi" ni konec (kot meni tudi župan). Letošnji dogodki so pokazali, da ima svet staršev pri tem dialogu tudi v bodoče lahko pozitivno vlogo.

Seje sveta staršev so prostor pogovora o delu šole, prostor za postavljanje vprašanj, izrekanje (argumentiranih in dobronamernih) pripomb in tudi pohval. Menim, da se prostor dialoga na naših sejah v zadnjih letih širi, kar je zelo dobro. Za naše otroke si želimo dobro šolo, šola pa potrebuje zainteresiranega kritičnega sogovornika, da se lahko razvija. Zato je prenos kritik in pohval o šoli z neformalnih pogovorov med starši ob kavici ali na piknikih, preko predstavnikov razredov, na sejo sveta staršev zelo dobrodošlo. Tam nas ravnateljica in kolektiv šolskih delavcev lahko slišita, lahko popravi napake, lahko se odzoveva z dialogom, najdeta motivacijo za delo, ki ni "nujno", je pa naletelo na pozitiven odziv pri starših. Tako delo so na primer vprašalniki, ki smo jih dobili starši učencev prvih in sedmih razredov devetletke. Predlagali smo, da bi podobne ankete postale reden pojav tudi v drugih razredih. Predstavljajo enega od načinov dialoga med šolo in starši. Za dialog se moramo potruditi oboji in tudi trud pri starših je včasih problem. Z veseljem pa ugotavljam, da v našem okolju raste zavest staršev, da lahko pripomorejo k še boljši šoli. Dokaz za to vidim v dokaj številnem obisku (dolgih) sej, ki so dolge tudi zato, ker je razprava temeljita. Ni brezplodna, ker šola izrečeno vzame resno. Tudi odločitev za dodatno sejo, na kateri bomo obravnavali šolski red, je bila soglasna. Pomembna je pripravljenost za pogovor na obeh straneh. Ravnateljica nas ni dolžna vprašati za mnenje o šolskem redu ali čemerkoli drugem in ni dolžna upoštevati našega mnenja - tak je pač naš sedanji šolski sistem (svet staršev je le posvetovalni organ ravnateljca).

Verjamem pa, da je sodelovanje s starši korak v pravo smer. Iz lokalnih okolij naj bi to sodelovanje raslo tudi v širino. Starši naj bi preko demokratičnega predstavnštva postali sogovorniki državnim institucijam, ki oblikujejo šolski prostor za naše otroke.

Anton Meden

Litostroj potrebuje mlade kovinarje



Rotor Francisove turbine

Po letih negotovosti se nekdanjemu Litostroju, ki ga sedaj sestavlja pet samostojnih podjetij, obetajo boljši časi. Zaradi obilice naročil potrebujejo mlade delavce kovinarskih poklicev; od strojnih mehanikov, instalaterjev, monterjev do strugarjev, rezkalcev, orodjarjev in drugih.

Prav zaradi tega je predstavnik PTS, enega od podjetij nekdanjega Litostroja, ki se ukvarja s servisno dejavnostjo vseh vrst, obiskal Sednjo šolo Domžale. Povabil je strojne mehanike tretjega letnika, da si ogledajo Litostroj, za kar smo se seveda dogovorili. Srednja šola Domžale, program kovinarstva, v katerem delam, in še ena ljubljanska srednja šola sta edini, ki izobražujeta kandidate za kovinarske poklice v celotni ljubljanski šolski regiji, ki zajema skoraj četrtno Slovenije. Za primer naj navedem, da se bo v tej regiji na obeh šolah v letošnjem šolskem letu izsolalo okrog 10 dijakov za poklic strojnega mehanika - ključavničarja, potrebe po teh kandidatih pa so ogromne.

V podjetju PTS so nas lepo sprejeli in nam razkazali posamezne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo, od servisiranja in popraviljanja obdelovalnih strojev do rekonstrukcije in postavitve novih strojev in proizvodnih linij. Izdelujejo tudi balirne stroje za stiskanje odpadkov. Ukvarjajo se še s proizvodi iz plastike - izdelujejo namreč notranja ohišja žarometov za osebne avtomobile. Takoj zaposlijo delavce s poklicno šolo strojne smeri in strojne tehnike. Nudijo jim vse ugodnosti tudi ob nadaljnjem šolanju.

Zatem smo obiskali še eno podjetje, ki deluje na območju nekdanjega Litostroja, to je EI (Energetika inženiring), kjer izvajajo skoraj celoten program nekdanjega skupnega Litostroja. Tako izdelujejo vse vrste vodnih turbin: peltonove, francisove, kaplanove, mostne žerjave različnih nosilnosti, opremo za cementarne, hidravlične stiskalnice, vodne črpalke velikih kapacitet za namakanje polj, predvsem v Afriki. Izdelujejo še razne strojne dele po naročilu.

Strojna oprema v proizvodnih halah je na visokem nivoju. Tako je možno videti klasične obdelovalne stroje, pa tudi računalniško vodene stroje velikih dimenzij. Dijaki so bili navdušeni nad ogledom, organiziranostjo in urejenostjo podjetja. Tudi tu jim je bila ponujena služba ali nadaljnje šolanje.

Ob slovesu so nas sogovorniki opozorili, da bodo pravi problemi z zaposlitvijo nastopili čez približno pet let, ko se bo zdajšnja generacija litostrojkih delavcev upokojila, novih kvalificiranih delavcev pa ni. Verjetno jih bo potrebno takrat iskati na Poljskem, Češkem, Slovaškem, v Romuniji in še kje, morda tudi na Kitajskem, kar nikakor ne bo v ponos slovenskemu narodu!

Kamilo Domitrovič

UPORABA RAČUNALNIKA V ŠOLI ROJE

Živimo v napredni družbi, ki zna prisluhiti in slediti svetovnemu razvoju in trendu tudi v šolstvu. Današnjega šolstva si brez osebnih računalnikov skorajda ne moremo predstavljati. Še posebno pa ne v šoli, kot je naša.

Ne bi vam rada ponovno predstavljala populacije otrok na naši šoli, saj je bilo o tem že veliko povedanega in napisanega. Pa vendar! Zakaj tudi naš otrok potrebuje računalnik?

Vsako leto vpišemo vedno več otrok s težjimi in kombiniranimi motnjami. To pomeni, da imajo otroci zelo okrnjene možnosti normalnega komuniciranja, saj jih prav vse spremljajo težave na grafomotoričnem področju, ki so jim nemalokrat dodani močni spazmi in težke gibalne okvare. Računalnik v tej situaciji omogoča kvalitetnejšo komunikacijo med otrokom in učiteljem.

Seveda so na šolski stopnji učenci, ki so sposobni in se lahko kosajo z vrstniki drugih šol v znanju in veščinah pri delu z računalnikom. Računalniško znanje nadgrajujejo v devetletni osnovni šoli pri obveznih izbirnih vsebinah in pri krožnih računalništvu. Svoje dosežke vsako leto potrjujejo z udeležbo na tekmovanju v Wordu.

Zaradi vseh naštetih dejstev se prijavljamo na razpise MŠZŠ za pridobitev novih računalnikov. Že drugo leto je tudi na naši šoli v teku program devetletne osnovne šole. Ta nas obvezuje k opremljanju učilnic in kottičkov z računalniki. Računalnik v devetletni osnovni šoli z nižjim izobrazbenim standardom namreč velja za obvezno učilo.

Nada Grčar, spec. ped., učiteljica računalništva

UČENJE NA DVEH ŠOLAH

Sem Sebastjan Rozman. Živim v rejniški družini na Vrhu nad Krašnjo. Hodim na srednjo poklicno šolo v Ljubljano.

Ta šola je nasproti stadiona. Tam je veliko prijaznih učiteljev in učiteljic.

Imam pa tudi dodatno pomoč na OŠ Roje. Pri učenju mi pomaga učiteljica Dragica. K njej hodim vsak ponedeljek, včasih pa še v torek.

Dodatno pomoč imam v njeni knjižnici. V njej je veliko knjig, revij in video kaset.

Knjige so označene s črkami. V knjižnici ima še dva računalnika in eno nagačeno kukavico.

Okrog so postavljene plišaste igrače. Zraven računalnika ima veliko zeleno tablo. Na to tablo pripenja naslove knjig in revij.

Učiteljica Dragica me uči slovenščino in angleščino, včasih pa še matematiko in druge predmete. Lahko si izposodim kakšno knjigo ali pa revijo.

Občasno grem za nagrado na računalnik, kjer deskam na internetu. To delam najraje.

Sebastjan Rozman

ULIČNI SISTEM

Večjih dolinskih naselij Črnega grabna z večjim številom objektov in prebivalstva ni več ustrežna obstoječa evidenca hišnih števil. Oštevilčenje objektov v posameznih naseljih je nesistemska in brez reda, kar v vsakdanjem življenju mnogokrat predstavlja problem. V naselju Lukovica se bo tako uvedel ulični sistem kot pilotni projekt, čigar priprava in izvedba se bosta v prihodnjem letu nadaljevala še v naseljih Prevoje in Šentvid. Predlog odloka o uvedbi uličnega sistema v naselju Lukovica je občinski svet že obravnaval 18. oktobra 2004 na 15. seji. V času javne obravnave je bil predlog razgrnjen na sedežu Občine Lukovica, sestala pa se je tudi posebna strokovna skupina, ki je obravnavala pripombe in predloge krajanov ter oblikovala končni predlog poimenovanja posameznih cest, ulic in trgov. Izhodišče poimenovanja so stara ledinska, geografska in zgodovinska imena.

Po sprejemu odloka na občinskem svetu, predvidoma januarja prihodnje leto, bodo posamezne ceste, ulice in trgi označeni z

uličnimi tablam in kazipoti, hkrati pa se bodo na posamezne objekte nameščale nove tablice, na katerih bosta ime ulice in hišna številka. Vse stroške zamenjav nosi Občina Lukovica. Hišne številke bo določila Geodetska uprava v Domžalah s sklepom, v katerem bo naveden način in mesto postavitve tablice s hišno številko. Lastnik oz. upravljavec objekta bo moral namestiti novo hišno tablico v roku osmih dni po prejemu obvestila, da je tablica izdelana, staro tablico pa odstraniti najkasneje v enem letu. V vmesnem obdobju sta lahko na objektu obe tablici.

Pri določanju hišnih številke bodo upoštevane tudi predvidene stavbe po urbanistični dokumentaciji (sprejeti izvedbeni prostorski akti), za katere bodo rezervirane hišne številke (območje zazidalnega načrta L6 Lukovica jug in L8 Lukovica zahod, območje ureditvenega načrta L1 Lukovica center ter območje zazidalnega načrta L10 Lukovica sever, ki je v pripravi). Skladno izdelani zazidalni ali ureditveni situaciji so na teh območjih določena tudi imena za pred-

videne ceste in ulice. Prav tako bodo upoštevani manjši prazni predeli v naselju, kjer je možna postavitve stavb in tudi v tem primeru rezervirano ustrezno število hišnih števil.

Seveda pa je predlog uvedbe uličnega sistema pri Lukovičanih vzbudil strah zaradi potrebne zamenjave osebnih dokumentov in s tem povezanih stroškov. Podatki o stalnem bivališču krajanov se bodo pri uvedbi uličnega sistema sicer spremenili, vendar pa dokumentov ne bo potrebno zamenjati takoj, ampak šele pri podaljšanju njihove veljavnosti oziroma pri zamenjavi starih za nove. Upravna enota Domžale bo v prehodnem obdobju v svojem registru vodila podatke o starem in novem naslovu posameznih prebivalcev. Ker se bodo zaradi vstopa Slovenije v Evropsko unijo sicer spremenili vsi dokumenti (spremembe bodo le malenkostne), bo njihova sprememba za Lukovičane lahko sočasna.

✎ Občinska uprava

PO AVTOCESTI ŠE PRED TURISTIČNO SEZONO 2005?

Komisija za avtoceste je del svojega zadnjega letošnjega sestanka 23. novembra namenila ogledu predora Trojane in zanimivih točk na avtocesti od Blagovice do Trojan. Odsek naj bi v bil predvidoma dokončan in odprt za promet še pred turistično sezono 2005.

Inženir Saje nas je ob postankih na avtocesti, kjer že večinoma potekajo zaključna dela (zaščitna ograje, preplastitve, montaža protihrupnih ograj), sproti opozarjal na določene posebnosti tega avtocestnega odseka. Do predorov se odsek od Blagovice nenehno rahlo vzpenja (3,1 %), na nekaj mestih (predvsem viaduktih) je postavljena zaščitna ograja "nju džersi", ki omogoča večjo varnost. Ob odseku bosta urejeni tudi dve mrestišči, eno je že pri viaduktu Log, drugi biotop bo urejen v Blagovici. Zapeljali smo se tudi skozi levo predorsko cev Trojane, v kateri



so že upoštevani najnovejši standardi za zagotavljanje varnosti, kot je na 1600 m dolžine predora prečni prehod med obema cevema, ki služi kot varnostna povezava z drugo cevjo, kamor lahko preusmerijo vozila ob morebitnih težavah v predoru, kot je razložil inž. Likar.

Drugi del je bil namenjen informaciji o stanju in ostelem delu v zvezi z izgradnjo avtocestnega odseka Blagovica - Trojane. S temi deli so namreč povezana še druga, ki se nanašajo predvsem na infrastrukturo; tako je bil konec novembra tehnično pregledan vodovod v Šentožboltu, s katerim je kar nekaj razhajanj glede upravljanja. Tako naj bi novega upravljal Prodnik d.o.o., starega pa vodovodni odbor. Tu je še vodovod skozi Prevoje, septembra je bila tudi odprta CČN v Vrbi, ki še ne dela polno. Sedaj je potrebno dograditi kanalizacijo, iz katere se bodo odpadne vode stekale v čistilno napravo in se bodo stroški čiščenja odpadnih vod znižali.

Predsednik komisije nas je seznanil s potekom ukrepov na G 1-10. Vsega skupaj je potrebno izpeljati še 7 ukrepov, trenutno pa poteka izgradnja avtobusne postaje v Spodnjih Lokah. Ponovno pa je bil izpostavljen problem škode, ki jo je povzročila gradnja trojanskega predora. Po zadnjih merjenjih se ugotavlja, da se tla počasi umirjajo, vendar popolne umiritve še ni. Glede odškodninskih zahtev je v oktobru že potekal sestanek z županom, v novembru se je sestala tudi KS Trojane. S strani Grassetta je bila za koordinatorico med krajan in izvajalcem imenovana Darinka Lapajne.

Zaobiti pa tudi ni bilo mogoče vprašanja cestninske postaje v Lukovici, katere dokončna izgradnja je bila spomladi ustavljena. Občani pa si želimo predvsem tega, da bi se lahko od morja do Maribora v enem kosu po avtocesti lahko peljali še pred turistično sezono 2005. Upamo, da se bo z izgradnjo avtocestnega odseka Blagovica - Trojane in vseh ukrepov iz Uredbe na G1-10 prometno - varnostna situacija v dolini Črnega grabna zares izboljšala.

✎ Marta Keržan



nadaljevanje povesti

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

Ko sta se v zgodnjem jutru prebudila, so bili konji že nahranjeni in pripravljeni za pot. Janezova mati je rahlo potrkala na vrata in ju povabila k zajtrku. Tudi Janez je prisedel. "Kos poti, dokler bo tema, pojdem z vama." Nastran pravi: "Ponoči sem premislil. Balo in svatovščino bomo kar skupaj vozili, najvarneje bo." "Tudi jaz sem že to premišljeval," prizna Janez.

Teško je bilo slovo deklici od nove matere. Njuni blagi srca sta se srečali in se takoj pristrčno vzljubili.

"Moj dragi otrok," jo nežno pokriža mati na belem čelu, "naj te blagoslovi in varuje dobri bog in kmalu se vrni k meni in mojemu sinu."

A zdaj zakličte oče Nastranov: "Stojte, na prvo in glavno stvar smo pa pozabili. V štirih tednih smo se dogovorili za poroko. Saj moramo vendar postaviti oklice. Ta pot je predolga in prenevarna, da bi kar naprej potovali. Najpoprej postavimo oklice v vaši fari, potem pa pojde Janez z nama na Koroško. Kar mora biti, mora biti."

"Dobro, oče," pravi Janez. "Samo materi povem, potem sem pa brž pripravljen."

Janez odhiti iz sobe in poišče gospodarja Handarita. "Dobro in modro," pravi ta. "Vzemi konje in se peljita z Mojčico. Pa ne tistih, s katerimi pojdeš na Koroško. Jaz medtem še nekaj uredim. Vidva pa vzemita očeta s seboj, da se mi ne bo treba skrivati ta čas. Še k tvoji materi stopita, da ji povesta očetovo željo."

Pol ure pozneje se je odpeljal voz s tremi osebami, v katerega je bilo vpreženih par iskrih konj, po mali cesti proti fari. Skrbna mati se je trudila in hitela, da pripravi sinu popotnico za teden dni in vmes iskreno pravila: "Bog daj, da bi bilo vse dobro."

Handarit pa je stopil k hlapcu: "Dajte konjem, ki jih vzame Janez, še en obrok in pripravite kar je treba." Tone, ali je berač Grega še gori na mrvi? "še," pravi hlapec. "Pokliči ga, želim, da pride takoj v hišo."

Gospodar gre v hišo. Na mizo postavi polič vina, pol hlebca kruha in krožniku zajeten kos slanine. Kmalu se zasliši trda in okorna hoja v veži. V sobo stopi krepak mož, v oguljeni in raztrgani obleki, z beraško malho čez rame.

"Dobro jutro, gospodar!" pravi, "kaj bo dobrega?"

"Jej in pij, ti že povem. Potrebujem zanesljivega in hitrega sla," pravi gospodar, medtem ko se on posluži ponujenih dobrot.

"Mislim, da se smem zanesti nate."

"Smete," pravi oni. "Če sem tudi kot levi razbojnik, dane besede pa še nisem prelomil."

"Fant se ženi na Koroškem. Zdajle so sli staviti oklice. Zdaj bi rad od vašega poglavarja zapisano besedo, od nas do Nastranovega doma za tri mesece po dnevi in ponoči, da bi mogli ljudje varno gori in doli. Izzivali ne bomo. V kolikem času mi poveš odgovor?"

"V štirih urah," odgovarja Grega.

"Tudi vi morate živeti. Torej za tri mesece. Za koliko in komu?"

"Tisto le spij," pravi gospodar, ko vidi da se berač odpravlja. "Slanino in kruh pa v malho spravi, boš imel za po poti." Iz žepa potegne svetel goldinar in mu ga ponudi.

> > > Nadaljevanje v prihodnji številki

Novo leto, nova pot ...

**Veseli Božič ter zdravo, srečno
in uspešno Novo leto**

2005

www.banka-domzale.si



banka domžale

B a n k a z a v a s

DR. ROMANA JORDAN CIZELJ JE SLOVESNO ODPRLA POSLANSKO PISARNO V DOMŽALAH

Dr. Romana Jordan Cizelj, poslanka SDS v politični skupini ljudske stranke - evropskih demokratov v Evropskem parlamentu, je 12. novembra opoldne slovesno odprla svojo poslansko pisarno. Poleg predstavnikov medijev in poslancev Državnega zbora RS se je odprtja udeležilo tudi nekaj drugih uglednih gostov.

Dr. Jordan Cizljeva je ob tem dogodku izrazila veselje, da bo lahko tudi tako slovenskim državljanom približala delovanje evropskih institucij, še posebej Evropskega parlamenta. Za odprtje pisarne v Domžalah se je odločila, ker je želela tudi na simbolni ravni poudariti svojo povezanost z lokalnim okoljem. "Pisarna bo odprta tako za tiste, ki bodo potrebovali splošne

informacije o delovanju Evropskega parlamenta, kot tudi za vse, ki bi radi navezali osebni stik z mano. Kot edina slovenska predstavnica v parlamentarnem Odboru za industrijo, raziskave in energetiko si želim, da bi navezala tesne stike s predstavniki stroke z omenjenih področij." Pisarna bo odprta vse delovne dni v tednu z uradnimi urami ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Praznična poslanica

Leto 2004 se hitro bliža koncu. Samo še nekaj dni nas loči in obrnili bomo nov list zgodovine, pisalo se bo leto 2005.

Po čem si bomo zapomnili leto 2004? Zagotovo po tem, da smo prvič v zgodovini uradno postali del Evrope, saj smo od 1. maja dalje polnopravni člani Evropske unije, priključili pa smo se tudi zvezi NATO. Prvič v zgodovini smo volili poslance v Evropski parlament in lahko smo zadovoljni, da so iz naše bližnje okolice v Evropskem parlamentu kar trije poslanci, dr. Miha Brejc in dr. Romana Jordan Cizelj iz SDS ter ga. Ljudmila Novak iz Nove Slovenije.

Jeseni so potekale volitve v Državni zbor RS in prvič v zgodovini naše samostojne države so

Vsem občanom želimo duhovno bogat božič, čestitamo za dan samostojnosti in voščimo srečno novo leto.

Posebej čestitamo in želimo uspešno delo novemu poslancu NSi v državnem zboru Francu Capudru, ki je kandidiral v našem volilnem okraju.

SDS

stranke slovenske pomladi (katerih osnovni cilj v začetku 90-ih let prejšnjega stoletja je bil osamosvojitve Slovenije) prepričljivo zmaga. S tem je bila prevzeta velika odgovornost in prepričan sem, da jo bomo upravičili. Tudi jaz kot poslanec SDS z vašega področja.

Konec leta pa seveda pomeni tudi začetek praznovanj, ko si zaželimo vse lepo v družinskem krogu ob praznovanju božiča, v krogu znancev in prijateljev ob praznovanju dneva samostojnosti ter na silvestrovo, ko bomo v krogu oseb, ki so nam najbližje, praznovali vstop v novo leto.

Naj vam praznični dnevi minejo čim lepše, vsem vam pa želim srečno in predvsem zdravo leto 2005.

Robert Hrovat,
poslanec SDS v Državnem zboru RS

NSi
Nova Slovenija
kristianska ljudska stranka

OO NSi Lukovica

SPOŠTOVANI OBCANI!

Za nami je delovno leto, polno sprememb in novih izzivov. Skušali smo jih usmerjati v kvaliteto življenja vsakega posameznega občana.

V veselem decembru čestitamo vsem občanom ob dnevu samostojnosti Republike Slovenije. Želje ob božičnih praznikih usmerjamo za mir in srečno iskrico v očeh, za prijateljstvo.

V novem letu 2005 vam želimo, da dosežete vse, kar si želite in v kar zares verjamete. Mnogo zdravja in sreče!

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA
SLOVENIJE

OO LDS LUKOVICA

Karmen
d.o.o.Podjetje za računovodske
storitve, d.o.o., Lukovica**IZVAJAMO:**

-knjigovodske in računovodske storitve po sistemu dvostavnega knjigovodstva in izdelamo poročila po zakonskih predpisih za zasebnike, obrtnike in družbe. Analiziramo, planiramo in svetujemo.

UGODNOSTI:

-obračun po dejanskem številu dokumentov. Pri prehodu iz enostavnega knjigovodstva na dvostavno **otvoritev BREZPLAČNO.**

14 let

Spodnje Prapreče 38,
1225 Lukovica
tel.: 01 723 66 73
fax: 01 723 66 74
GSM: 041 627-746
e-mail: karmen.miran@siol.net

Vsem občankam in občanom
voščimo blagoslovljen božič ter
iskreno čestitamo ob dnevu
samostojnosti.

Naj vam leto 2005 prinese obilo
ljubezni, miru, sreče in veselja.
Srečno!

SDS

OO SDS Lukovica

Odprimo okna!

*Z zračanjem zavetnim
zaduhlo mrkost v hiši prevetrimo,
černosti nadležne se znebimo,
načrtom vda jmo vedrim se, prijet-
nim!*

*Koledniki že s pesmijo vabečo
prinašajo nam novoletno srečo.*

(Tone Gaspari)

Neodvisna lista "za Črni graben"

OO LDS LUKOVICA

HP Commerce

**Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!**

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
01/723 09 00 www.hp-commerce.si

V prejšnji številki Rokovnjača smo strankam zastavili vprašanje: Kaj menite o decembrski (ali kar celoletni) potrošniški mrzlici? Prejeli smo dva odgovora:

Potrošniška razsipnost? Ne hvala, rajši lepe praznike!

Lepo je pričakovati praznike, lepo je pripravljati presenečenja za bližnje, lepo je biti deležen pozornosti ...

Mnogi imamo predpraznično in praznično dogajanje v lepem spominu, večina iz otroških let. Zdaj, ko sta priprava in samo praznovanje v naših rokah, bi radi sebi, predvsem pa otrokom "pričarali" podobna lepa občutja, kot se jih spominjamo. Njim, pa tudi sebi, želimo pričakovanja, vznemirjenosti priprav, topline praznika...

Potem pa se velikokrat izkaže, da so priprave predvsem obremenitev in strašno hitenje, da bi vse opravili, da otroci (in drugi bližnji) niso (več) veseli (pre)številnih (pre)dragih daril, da smo na praznik pretrujeni in prepirljivi namesto umirjeni in prijazni. Tega si gotovo ne

želimo in v širšem pogledu osiromašenje doživljanja praznikov škoduje tudi kulturnemu duhu naroda.

Zakaj se to dogaja? Razlogov je več, potrošniška razsipnost je samo eden med njimi. Mogoče eden pomembnejših. Sami ne vemo, kdaj se nam je zalezla pod kožo, kdaj in kako smo podlegli oglaševanju trgovcev in začeli sami meriti "kvaliteto" praznikov s ceno daril. Kdaj smo začeli pozabljati na tiste, ki si razsipnosti ne morejo privoščiti, ker nimajo niti za najosnovnejše. Kdaj smo pozabili, da je, posebej v današnji vsesplošni naglici, najdragocenejšo darilo čas, sproščen, neobremenjen z gledanjem na uro, prazničen čas, ki ga posvetimo bližnjim.

Tudi letošnji prazniki so priložnost, da se

otresemo naglice, da se spomnimo izročila naših očetov in dedov, po katerem božič ni praznik moža (obdarovalca) z rdečo kapo, ampak deteta v betlehemskih jaslih, Boga, ki se je učlovečil, da nam razodene smisel življenja. Smisel, ki je tudi v tem, da si med seboj podelimo pozornost, pogovor, molitev ... in si voščimo blagoslovljene praznike. Za to pa si moramo nekaj časa vzeti najprej zase, se zazreti v svojo dušo, priti "k sebi", da bomo za ljudi okrog nas lahko izžarevali prazničnost.

✉ OO NSi Lukovica



KAJ V LDS MENIMO O POTROŠNIŠKI MRZLICI

Že je tu veseli december. Miklavž. Božiček. Dedek Mraz. Novo leto. In še kakšen rojstni dan. Kako lepo, vznemirljivo, a zelo naporno. Če k temu dodamo še gnečo v trgovskih središčih, ni čudno, zakaj nas ta veseli december tako iztirja.

Nakupovalna mrzlica. Zase, za tiste, ki nas imajo radi, za tiste, ki jih imamo radi. Vse zato, da ne pozabimo ljubezni. Skoraj brez idej iščemo nekaj, česar ne najdemo. Česar ob polnih omarah in predalih morda ne bomo nikoli uporabili. Da bi le nekoga osrečili. Pregrešno bi bilo na tem mestu zapisati, da praznično vzdušje merimo z vsoto porabljenega denarja. Ali pa tudi ne? Še posebej, če pomislimo na tiste, ki tega

finančno ne zmorejo, so brez službe in jim je veseli mesec december enak ostalim mesecem v letu - kako preživeti družino. Zato pa so njihove ideje o darilih toliko bolj bogate in iznajdljive. V njih je topla, prijazna beseda, kos oblacila, ki ga nujno potrebujejo, dišeče, doma pripravljene slaščice, in tiho upanje, želja, da bo jutri bolje.

V LDS se zavedamo, da z našim mnenjem o nakupovalni mrzlici ne moremo vplivati na posameznika. Niso okoliščine tiste, ki nam narekujejo, kako naj delamo, kako naj se počutimo. Mi sami z našim sistemom vrednot in prepričanj določimo svoje ravnanje. In šele ko se zavedamo, česa ne moremo spremeniti, lahko ugotovimo, kaj lahko spremenimo.

Prav je, da verjamemo, da je vsak od nas čudovito bitje. Prisluhimo si in razmislimo! Morda se po tem ne bomo fizično in psihično izčrpavali v hysteriji in tekanju po veleblagovnicah in kupovali "v prazno" vse, kar nam ponujajo trgovci.

Naj bo veseli december le moj, tvoj, naš, po starih šegah in navadah in ne vesdela december za trgovce.

Pa srečno!

✉ OOLDS LUKOVICA



NUDIM RAČUNOVODSKE IN KNJIGOVODSKE STORITVE ZA VSE S.P. IN OSTALE ZASEBNIKE PO UGODNIH CENAH:

- enostavno knjigovodstvo
- dvostavno knjigovodstvo

- vsa ostala dela, npr.: obračuni DDV, izdelava in obračun najemnih in podnajemnih pogodb, obračuni plač, izračuni amortizacije, izdelava davčnih in dohodninskih napovedi, itd.

KONT-BIRO, knjigovodstvo

Anita Florjancič s.p.

Muljava 15

1234 Mengeš

(dš: 19007990-nisem dz.po 45.čl.zddv)

tel. 031/503-999

Vprašanje strankam in ostalim za naslednjo številko:

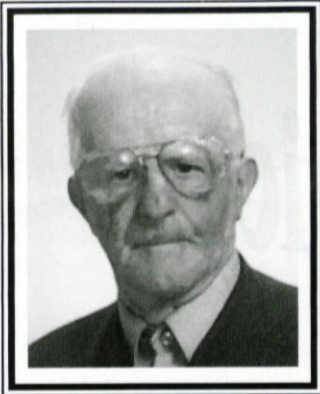
VPRASANJE

Kaj menite o občinskem glasilu Rokovnjač?

Doma pridelana jabolka sorte jonagold in idared lahko kupite pri Klopčiču v Zlatem Polju. Pokličite na telefonsko številko 031 608 629 ali 7235 754 - Roman Klopčič.



ZAHVALA



V 93. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil naš dragi ata, ded, praded in stric

ANTON ŠINKOVEC

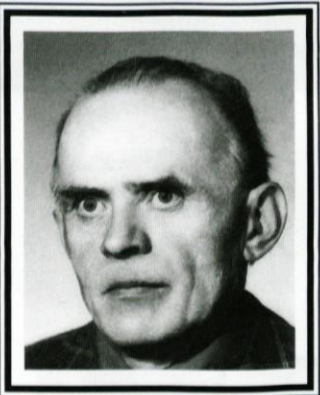
po domače Lukovčev ata iz Zgornjih Lok pri Blagovici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in svete maše. Posebej se zahvaljujemo Judeževim za vsestransko pomoč.

Iskreno se zahvaljujemo tudi dr. Zajčevi iz ZD Domžale, patronažni sestri Irmii za nesebično pomoč, gospodu župniku Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, Lovski družini Lukovica, govornikoma in pevcem MPZ Lipa s Trojan.

Vsi njegovi

ZAHVALA



Ob boleči izgubi dragega očeta in starega očeta Ivana Tomana z Brezovice pri Zlatem Polju se iskreno zahvaljujemo za pomoč, podarjeno cvetje in sveče vaščanom, Krajevni skupnosti Zlato Polje, predsednici KS Meti Stražar za poslovilne besede, g. Župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred, predsedniku ZB Zlato Polje g. Vinku Jerasu za spoštljiv govor, praproščakom, pevcem za ubrano petje, pogrebnim službi Vrbančič iz Doba, trobentaču ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem iskrena hvala!

Vsi njegovi!

FRIZERJAJ

Pogačar Irena s.p.

Ljubljanska 104, Domžale

tel.: 01/72 41 500

Delovni čas:

pon - pet: 9-20^h

sobota: 7-12^h

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemajo vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamilo Domitrovič, Marta Keržan, Tomaž Močnik, Irena Vodušek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici so otroci na sejmarjenju v Lukovici, foto: Roman Vesel, tekst na naslovnici: Vili Golob.

G O S T I N S K O P O D J E T J E

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici



tel: 01/ 7296 350 - odprto 24 ur na dan



HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI
MALICE KOSILA
JEDI PO NAROČILU
SOLATE SLADICE

odprto vsak dan od 5. do 22. ure
tel: 01/7236 846